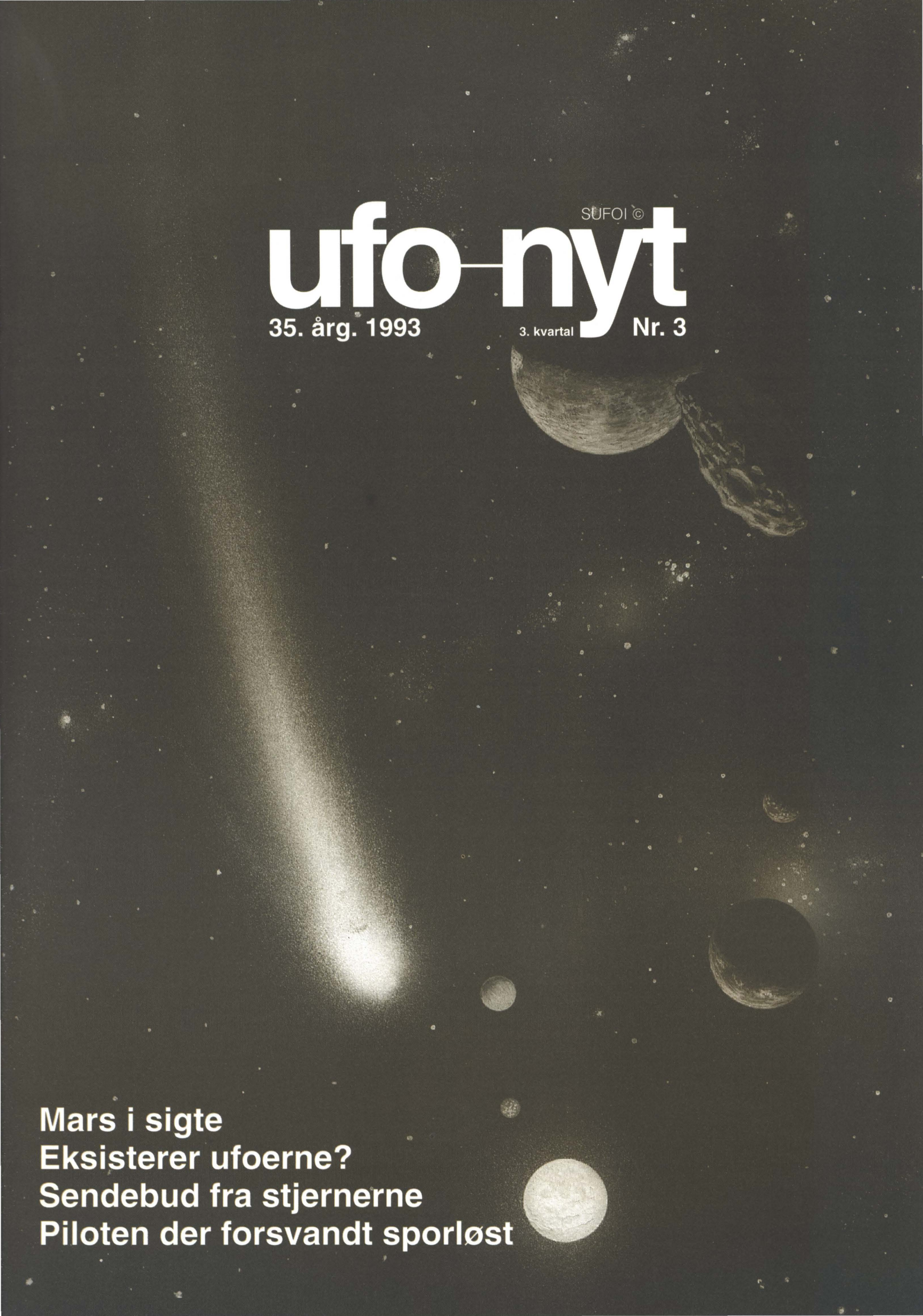

ufo-nyt

SUFOI ©

35. årg. 1993

3. kvartal

Nr. 3

**Mars i sigte
Eksisterer ufoerne?
Sendebud fra stjernerne
Piloten der forsvandt sporløst**

Forsiden:

Kometen Swift-Tuttle spøger igen.
Se astronomi-siderne.
(Tegning Dezsö Sternoczký)

UFO-møde i København - se side 8

Indhold

SUFOI og informationssamfundet.....	3
Danske observationer.....	4
Gammel, men interessant beretning.....	5
15 år gammelt mysterium.....	6
De sidste ord.....	8
Rauni-Leena Luukanen.....	9
Sendebud fra stjernerne.....	10
Ufo-blade på auktion.....	10
Indtryk fra et rapportoptager-kursus.....	11
Eksisterer ufoerne?.....	12
Dansk Ildkugle Central.....	15
Mars i sigte.....	16
Tankevækkende mystik.....	17
Bognoter.....	18
Kig på himlen.....	20
Solsystemets nye medlem.....	20
Kort fortalt.....	21
En snak med ufolog fra Estland.....	23
Utroligt.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-23

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og
Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen,
Stefan Harboe Andersen,
Dezsö Sternoczký

Produktion:

Sats og tryk er udført af SCOOP
Tryk, Valby - 3116 4490

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-proklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bru-

ge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1993 er Dkr. 197,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 247,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1993-97 incl.) for kr. 985,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.235,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6 ○ 2820 Gentofte**

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufo-fænomen forstås vi et himelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Peter Nørgaard (formand, rapportcentral, foredragsafdeling), Dalsvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Per Andersen (næstformand), Klingesvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Toke Haunstrup, Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.
Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense NØ. 66 10 39 00.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11 N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 28 01 26.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Martin Lyck, Bag Volden 20, 6392 Bolderslev. 74 64 66 58.
Brian Møller, Aabenraa vej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.
Arne S. Petersen, Magleparken 54, 1.tv., 2750 Ballerup. 44 97 80 76.
Inge H. Svane, Mejlbjvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

SUFOI og informations-samfundet

Det er ofte blevet hævdet, at vi befinder os i et nyt informationssamfund. Påstanden er vel også korrekt, hvis man ser på den store mængde information og oplysninger, som hver enkelt person i dag modtager fra tv, radio, de trykte medier, fax, elektroniske postkasser, reklamer etc. etc. Mon ikke vi er mange, der føler, at det bliver sværere og sværere at holde styr på alle de oplysninger, som vi konstant bliver bombarderet med!

På den anden side lever SUFOI selv af at udsende informationer. Ja, det er faktisk et centralt element i vores arbejde at videregive så mange oplysninger som muligt om ufo-fænomenerne. Set i den store sammenhæng pipper vi selvfølgelig kun med små næb i forhold til giganter som tv, radio og blade, der udkommer i million-oplag. Derfor kunne man frygte, at vores "pip" om ufoer ville risikere helt at forsvinde i den store informationsverden.

Men heldigvis er det ikke gået sådan. Der er stadig en stor interesse for at læse UFO-Nyt, og vi har mange trofaste læsere, som vi er glade for at kunne sende et nyt, spændende blad fire gange om året.

Samtidig er det igennem de seneste år lykkedes os at markere os centralt i det danske mediebillede, når det drejer sig om ufoer. Som eksempel kan nævnes, at vi i 1990 deltog i 2 tv-udsendelser (begge lokale). I 1991 voksede dette tal til 4 tv-udsendelser. Og sidste år var vi med i ikke mindre end 7 forskellige tv-udsendelser, hvoraf 3 var landsdækkende!

En tilsvarende stigning har vi oplevet i forbindelse med den skrevne presse. Vi er derfor slet ikke bekymrede for at skulle forsvinde i "informationshavet".

Der bliver også snakket meget om

det "papirløse" samfund. Betyder det, at UFO-Nyt en dag ikke vil udkomme på papir længere? Her kan vi berolige alle - der er ingen udsigt til at papirudgaverne af tidsskrifter mv. forsvinder. Det gælder også for UFO-Nyt, som helt sikkert fortsat vil udkomme på papir om 10 år. Man kan faktisk også konstatere, at papirindustrien i dag vokser hurtigere end edb-industrien, hvilket umiddelbart er paradoksalt.

Information på papir vil således fortsat være vigtig i vores samfund. Samtidig er der dog også et stigende behov for elektronisk formidlet information, og også på dette område har SUFOI markeret sig.

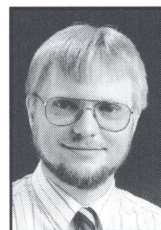
Gennem vores disketteservice kan vi tilbyde vore læsere en supplerende service i form af UFO-Nyt og yderligere information på disketter. Allerede efter 1 års arbejde kan vi nu konstatere, at disketteservicen er blevet en stor succes, der har overgået vores forventninger.

Vi må derfor konstatere, at SUFOI fortsat har en meget central position i Danmark, når det drejer sig om formidling af information om ufo-fænomenerne.

En af de væsentlige grunde til, at vi stadig findes i det brogede mediebillede, er kvaliteten af den information, vi udsender. Mens mængden af information vokser hastigt, kan der stadig være langt imellem oplysninger af en rimelig kvalitet. Det er derfor af afgørende betydning for os, at vi markerer os som formidlere af seriøs og troværdig information om ufoer.

Det er vores overbevisning, at når vi også om 10 år er i stand til at sende UFO-Nyt på gaden, så vil det netop være på grund af den seriøsitet og troværdighed, som er og bliver vores kendetegn. □

AF PER
ANDERSEN

Danske observationer

AF ERLING
HEGELUND

**Tunø
20. juni 1992**

Den 20. juni 1992 så to drenge to lysende objekter på havnen på Tunø. Netop som de var gået i land og betragtede færgen stå til søs igen, så de to appelsinstore, ildfarvede genstande komme svævende i lav højde.

Afstanden til objekterne var 5 m, hvilket er nøjagtigt, da de fløj foran en mur. Deres indbyrdes afstand var 10-20 cm, og den afstand blev holdt konstant i de ca. 8 sek., drengene så dem.

Derefter forsvandt objekterne "i et ryk", og der var ikke spor tilbage i luften, hvor de havde været.

15-20 m derfra var nogle folk i færd med at grille. Grillen stod på muren. Drengene troede først, at det var gløder herfra, men det var objekterne for store til. Drengene forsøgte uden held at anråbe kaptajnen på færgen, for at han kunne bevidne det sete.

**Seden Syd
17. februar 1993**

Fra Seden Syd ved Odense er følgende rapporteret:

Den 17. februar 1993 kl. 22.45 blev der observeret et stillestående, kraftigt lysende objekt stik øst. Afstanden til objektet var 3-4 km og højden ca. 1.000 meter.

Observatøren fortæller:

"Først troede vi, det kunne være en flyvemaskine i flammer, men dernæst så vi, at genstanden var stillestående. Jeg fattede kikkerten (7x50) og iagttog en stor lyskugle med to lysende prikker fordelt som billygter i lyskuglen.

Min samleverske og jeg kaldte på underboen i ejendommen, og han iagttog det samme. Efter 5-10 minutter svandt lyskuglen ind til svag lysstyrke, hvorefter objektet begyndte at bevæge sig skråt opad i sydlig retning. Dette skete langsomt i en stigning på 20 grader.

Derefter bevægede objektet sig stik vest og fløj i større hastighed forbi os i retningen stik syd i en afstand af maksimalt 1.000 meter og i 1-2 kilometers højde.

Under objektets passage kunne vi se undersiden temmelig godt. Den var omgivet af meget store og kraftige lys, der blinkede i femkantlignende mønstre blandet med andet lysmønstre. Farverne var hvide, grønne og blå. Der kunne ikke observeres nogen vinger eller hale. Skroget forekom kompakt. Heller ingen motorlarm kunne høres.

Objektet steg nu til stor højde og forsvandt som en lysende prik imod vest. Observationstiden var 30 minutter."

Observatøren har modtaget flykendingsundervisning i militæret og mener bestemt ikke, det kan være et fly. Ligeledes kontaktede han Beldringe lufthavn, der meldte, at de ingen registreringer af flytrafik havde haft i det pågældende område.

**Holbæk
21. februar 1993**

Fra Holbæk har vi modtaget følgende rapport om en ufojagt, der fandt sted den 21. februar 1993 kl. 20.45.

Observatøren beretter:

"Min kæreste og jeg kører ad Eriks-holmsvej mod Roskildevej ved Holbæk, da vi observerer et kraftigt hvidt lys lavt på himlen. Det har lysstyrke som 4-5 stjerner. Vi beslutter at finde ud af, hvad det er og følger efter det over Roskildevej og ud ad Omfartsvejen.

Da vi næsten kører parallelt med det, accelererer objektet meget hurtigt over en strækning på 5 km. Vi kører alt, hvad vi kan, og kommer meget tæt på det igen.

Ved Tuse bevæger objektet sig langsomt mod Svinninge, og vi følger det ca. 10 km til Svinninge, hvor det står stille. Vi holder også stille og iagttager det, da lyset pludselig slukkes som ved en kontakt. Vi ven-

der om og kører hjem (15 km).

Da vi drejer fra Omfartsvejen ned ad Roskildevej, hvor vi først observerede objektet, ses det nu igen kommende langsomt imod os. Det stopper, ændrer kurs og flyver så parallelt med Roskildevej og indover Lille Ganløse, hvor vi bor.

Vi starter bilen og kører hjem efter den store 8x56 Swarovski natkikkert. I den ses et kraftigt lys med en svag silhuet af noget rundt evt. halvrundt nedenunder. Vi ser, at den flyver videre over Spannebæk mod Tuse, hvor vi nu igen følger efter den. Pludselig står den stille, og mens vi står og iagttager den, forsvinder den igen ligesom første gang.

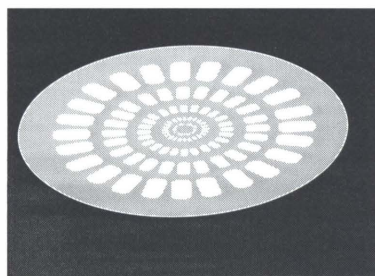
Vi kører atter hjemad, men idet vi drejer fra Omfartsvejen til venstre ad Roskildevej, ser vi den for tredje gang. Nu befinder den sig inde over Lille Ganløse. Mens vi kører, iagttager vi den, og da vi er hjemme, forsvinder den igen."

Der hørtes ingen lyd. Observationstid 30 minutter. Vejret var klart frostvejr.

**Radsted
4. marts 1993**

Et ægtepar, der kørte ved Radsted på Lolland, så inde over markerne et lysende objekt. Klokken var 20.08 den 4. marts. Objektet var lydløst eller overdøvede ikke bilstøjen og var større end fuldmånen.

Lyset beskrives som skarpt hvidt, men ikke blændende, og det bestod af mange små lys, der alle roterede i en lyskrans. Efter ca. 10 min. forsvandt det, som når der slukkes på en kontakt.

Ægteparret beskriver selv objektets størrelse til at være 5 m i diameter og afstanden til ca. 75 m.

Identificerede fodspor

Den 4. juni 1993 havde TV2 FYN en historie om et mærkeligt spor i en roemark, og der blev bl.a. nævnt ufoer i forbindelse med sporene.

Den 6. juni var jeg ude for at bese sporet i en mark ved Nr. Søby syd for Odense.

Der var radrenset for nyligt, og sporet var nemt at se. Det slyngede sig i hele markens bredde og var ca. 500 m langt og 40 cm bredt. I selve sporet var roerne mindre, gullige og voksede dårligt. Hist og her lå der afrevne roeblade.

På grund af tørken var jorden hård og tør, så mærker i den letsandede jord var svære at se. Alligevel kunne man ved omhyggeligt at studere sporet se, at der havde gået en hund begge veje. Den havde ved sit løb gennem marken snittet enkelte roeblade af de store roer i kanten af stien. Det var altså en dyre-veksel, sandsynligvis trådt af en lokal hund, som har for vane at løbe den samme tur hver dag.

TV2 FYN er blevet informeret om sagens opklaring, men har ikke bragt denne del af "mysteriet" i nyhederne. □

Gammel, men interessant beretning

For kort tid siden blev jeg som lokal repræsentant for SUFOI på Lolland-Falster kontaktet af en ledende skolemand fra Stubbekøbing. I forbindelse med studie og indsamling af natsværmere havde han en nat i juni i år i nærheden af Holbæk haft en interessant ufoobservati-on, som p.t. undersøges af SUFOIs Rapportcentral.

Som det ofte sker, omtalte observatøren samtidig en ældre iagttagelse. Sådanne beretninger mangler tit de detaljer, der stadig gør dem interessante at beskæftige sig med set fra SUFOIs side. Men denne gamle observation har efter min opfattelse alligevel kvaliteter nok til at komme til læsernes kundskab.

Observatøren fortæller følgende om sin oplevelse:

"I mine unge dage var jeg aktiv inden for Dansk Røde Kors' samariterforening i Nykøbing S. Det lod sig gøre, da jeg kunne køre med en af vore instruktører, S.A., der boede i Holbæk.

Somme tider kørte vi en omvej for at hente et par ældre damer, der af og til deltog i møderne. Denne afstikker bevirkede, at vi kom til at køre ad vejen, der løber langs eller rettere på siden af Sidinge-dæmningen, der inddæmmer den tørlagte Sidinge fjord.

En aften i vinterhalvåret i et af årene 1963-65 var vi på vej nordpå ad denne vej. Klokken har vel været ca. 19, da møderne altid begyndte kl. 19.30. Forude så vi et par cykellygter. Det troede vi da. S.A., der kørte bilen, blændede naturligvis ned, og snart var vi så tæt på, at vi skulle kunne begynde at se selve cyklisterne.

Da steg lygterne pludselig 1½-2 m lodret op og forsvandt derpå i stor fart vandret ud over den tørlagte fjord.

Vi var fire voksne mennesker i bilen, og vi sagde som med én mund: "Hvad var det?"

Jeg var nysgerrig nok til at køre derud dagen efter, men kunne kun konstatere, at der på stedet var en lille skrænt (1-2 m) ned mod den gamle fjordbund, hvor der voksede et tæt gammelt pilekrat.

Selv om det er længe siden, tror jeg ikke, der er mange erindringsforskydninger i det." □

Ole Henningsen

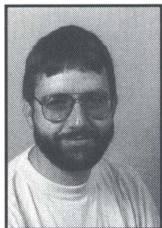

På dette foto ser man tydeligt det "mystiske" spor igennem den fynske roemark. (Foto: Erling Hegelund)

15 år gammelt mysterium

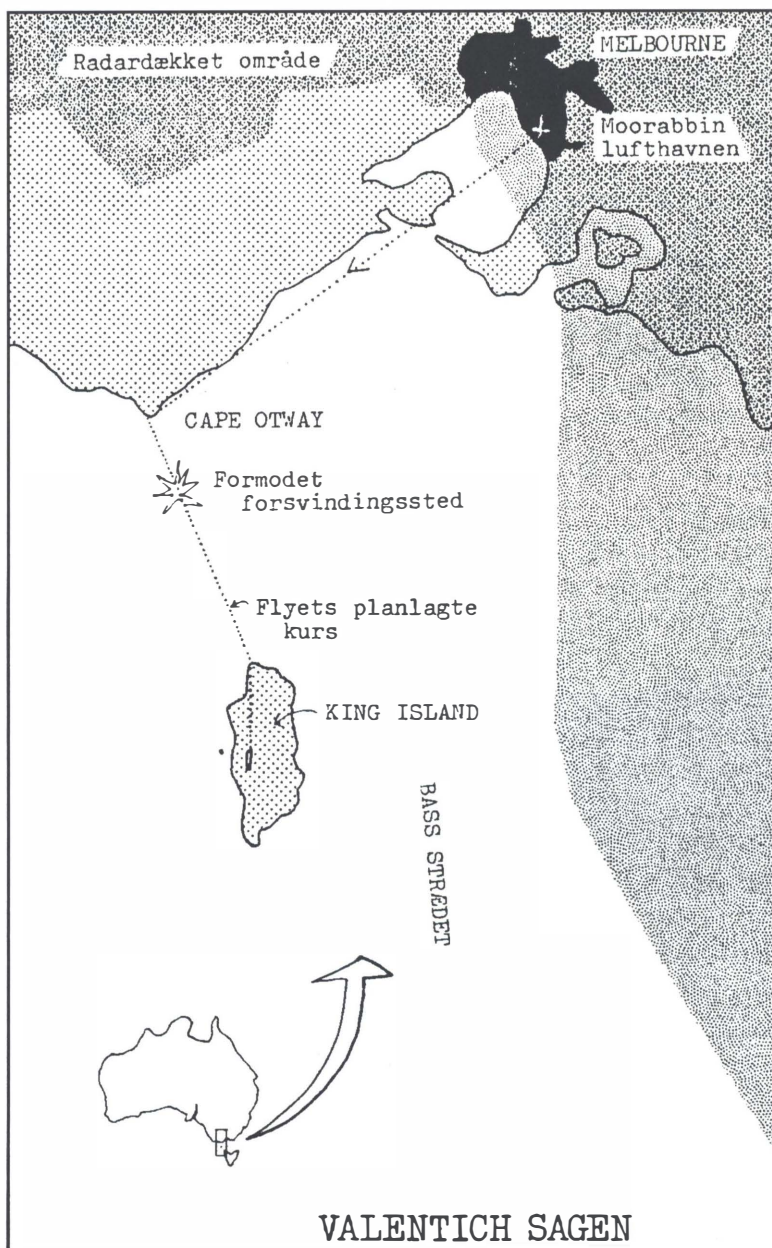
"Jeg kredser, og tingesten kredser oven over mig. Det har et grønt lys og en slags metallisk lys på ydersiden...Det er netop forsvundet!...Det nærmer sig fra sydvest... Min motor hoster ryster og mister omdrejninger...Jeg fortsætter mod King Island... Det ukendte fly holder sig nu svævende over mig igen...Det svæver, og det er ikke noget fly!"

AF KIM
MØLLER
HANSEN

Lørdag den 21. oktober 1978 lettede den 20-årige flyveinstruktør Friedrich Valentich i en én-motoret Ces-

sna 182 fra Moorabbin med kurs mod King Island. Tur-retur ville flyveturen være på ca. 600 km.

Klokken 19.00 fortalte Valentich flyveinformationstjenesten i Tullamarine, at han var nået de 175 km til Kap Otway, og at han nu satte kurs mod nordspidsen af King Island.

Klokken 19.06 kaldte Valentich flyveledelsen for at høre, om der var usædvanlig flytrafik i området. Dette blev indledningen til en nervepirrende og højst usædvanlig radiosamtale, som fik en brat afslutning præcis kl. 19.12, da man mistede radiokontakten med flyet.

Valentich var øjensynligt styrtet ned. Da han heller ikke landede på King Island kl. 19.33 som beregnet, blev en storstilet eftersøgning sat i gang. Fly og skibe finkæmmede Bass-Strædet for at finde vragester eller opsnappe signaler fra flyets nødsender.

Men Valentich eller spor efter flyet blev aldrig fundet. I dag - 15 år efter - er Valentichs forsvinden stadig en af Australiens største gåder inden for flyvningen.

Der har naturligvis været mange forklaringer på mysteriet. De går fra den mest naturlige forklaring: at Valentich mistede orienteringen og styrtede ned. Til den hårrejsende og utrolige: at Valentich blev bortført af en ufo.

Hele hændelsesforløbet og den megen mystik om sagen er grundigt behandlet i bogen "Piloter ser ufoer", som SUFOI udgav i 1985. Bogen er forlængst udsolgt, men kan lånes på folkebiblioteket. Her kan man også være heldig at finde den engelsksprogede bog "Melbourne Episode. Case Study of a Missing Pilot" (1987) skrevet af Richard F. Haines, som har specialiseret sig i ufo-observationer gjort fra fly.

(Kort:
Henrik Klinge
Pedersen)

Australsk ufo-bølge

Både i ugerne før og efter Valentichs forsvinden så mange mennesker mystiske grønne lys, søstjerne- eller cigarformede objekter og hørte mærkelige lyde fra Bass-Strædet.

Paul Norman fra foreningen Victorian UFO Research Society (VUFORS) har siden 1978 efterforsket sagen og interviewet utallige vidner. Deriblandt mindst 15, som kort før Valentichs forsvinden så et grønt objekt ude over Bass-Strædet i samme retning, som Valentich så det mystiske objekt komme.

Den australske ufo-bølge varede i over 6 uger og toppede den 21. oktober - den dag, da Valentich forsvandt efter at have mødt et grøntlysende objekt.

Hvad fotograferede Roy Manifold?

Mystikken omkring Valentichs forsvinden forstærkes af en række billeder, som blev taget kun 21 minutter før, Valentich første gang fortalte om det mystiske fly.

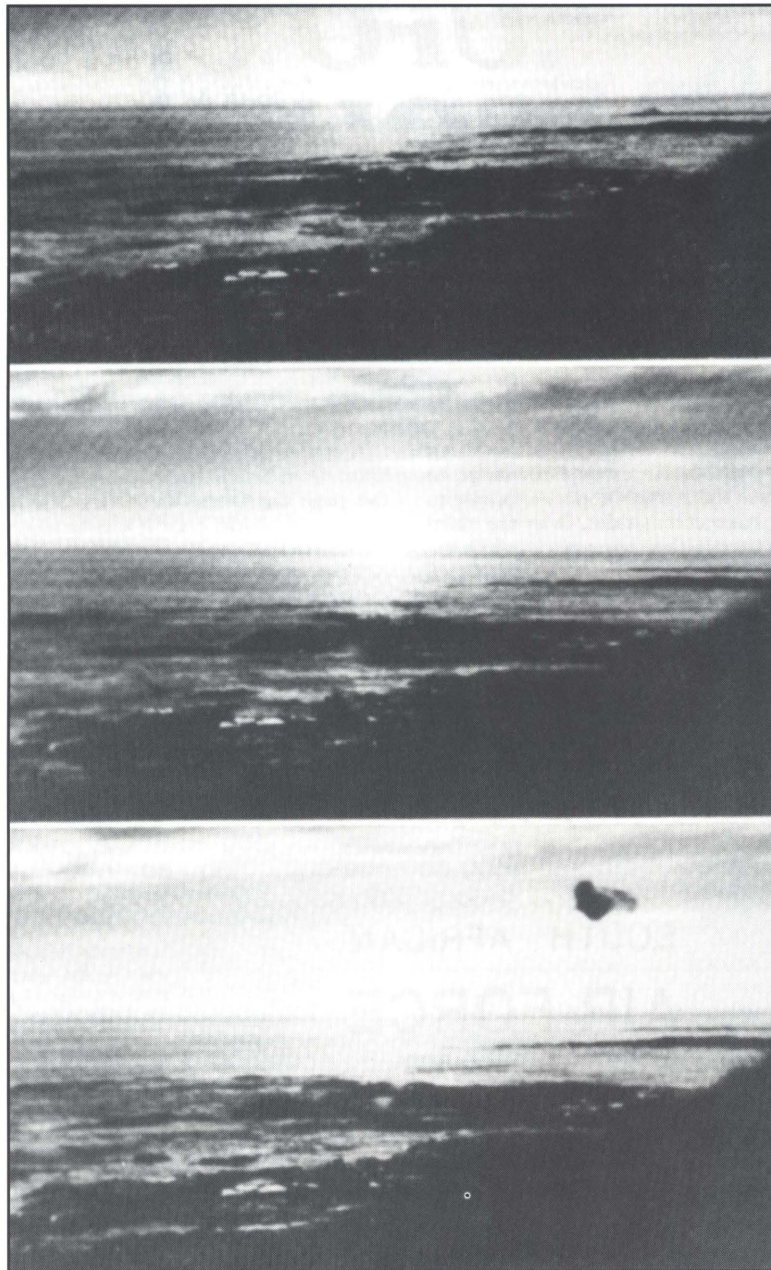
En blikkenslager ved navn Roy Manifold, der holdt ferie ved Grayfish Bay nær Apollo Bay i Victoria, tog 6 billeder af solnedgangen over Bass-Strædet.

Manifold bemærkede intet usædvanligt, da han tog billederne. Først efter fremkaldelsen af filmen opdagede han på foto nr. 4 og 6 interessante detaljer.

På det 4. foto ses en massiv "sort klump", der stiger op fra havet. Det 5. foto er tilsyneladende et normalt billede af solnedgangen, medens der på det 6. foto ses et mærkeligt objekt på himlen. Det ser ud til at være et objekt med en hale.

*Fredrick Valentich, 20 år. Trods sine forholdsvise få flyvetimer blev han anset for at være en kompetent pilot.
(Foto: Paul Norman, VUFORS)*

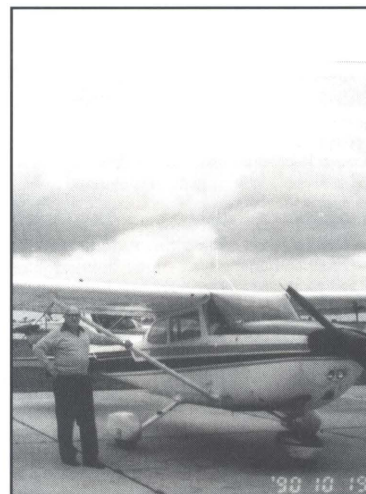

Billede nr. 6 er blevet analyseret af KODAK, som udelukker filmfejl. Det australske flyvevåben (RAAF) har foreslået en sky, der opløses. I så fald skulle den have bevæget sig ind i synsfeltet med en hastighed på omkring 3.600 km/t!

De originale negativer skulle efter sigende være computeranalyseret hos Ground Saucer Watch (GSW) i Arizona, USA. Ifølge en pressemeddelelse fra maj 1979 viser Manifolds billeder et ægte uidentificeret flyvende objekt, sandsynligvis omgivet af sky-lignende rester af en kondensstribe. Objektet har en diameter på ca. 6 meter.

Da SUFOI i 1985 udgav "Piloter ser ufoer" var Manifolds billeder ikke offentligt tilgængelige. I dag

kan vi efter 15 års ventetid endelig offentliggøre billedserien til læsernes vurdering. □

Disse tre billeder er taget ud over Bass-Strædet, 21 minutter før Frederick Valentich havde en nærob-servation af katastrofal grad. På det øverste billede skulle man kunne se et mørkt objekt stige op af havet. Det midterste foto viser intet usædvanligt. På det nederste foto ses det mystiske objekt på himlen. Der er 20 sekunder mellem hver optagelse.

(Foto: Roy Manifold/International UFO Library Magazine, Vol. 1, no. 3)

Den australske ufolog Paul Norman står her ved siden af et fly magen til det, som Frederick Valentich var pilot i på sin første natflyvning over vand.

(Foto: Paul Norman, VUFORS)

De sidste ord

Det følgende er en afskrift af radiokommunikationen fra kl. 19.06 mellem Valentich (VH-DSJ) og Melbourne Flight Service Unit (FSU). Radiokommunikationen er offentliggjort i "haverirapporten" underskrevet af A.R. Woodward den 27. april 1982.

TID	FRA	MEDDELELSE
1906:14	VH-DSJ	MELBOURNE dette er DELTA SIERRA JULIET.
1906:23	FSU	Er der kendt flytrafik under fem tusind?
1906:26	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Ingen kendt flytrafik.
		DELTA SIERRA JULIET. Der ser ud til at være et stort fly under 5.000 fod.
1906:46	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Hvilken type fly?
1906:50	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Det ved jeg ikke.
		Det har fire klare lys, som ligner landingslys.
1907:04	FSU	DELTA SIERRA JULIET.
1907:32	VH-DSJ	MELBOURNE. Dette er DELTA SIERRA JULIET.
		Flyet har netop passeret over mig, ca. 300 meter over mig.
1907:43	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Kan du bekræfte, at det drejer sig om et stort fly?
1907:47	VH-DSJ	Ja. Med den fart det havde på - er der noget fly fra flyvevåbnet i nærheden?
1907:57	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Nej. Intet kendt fly i området.
1908:18	VH-DSJ	MELBOURNE. Det kommer nu imod mig fra stik øst.
1908:28	FSU	DELTA SIERRA JULIET.
1908:42		* åben mikrofon i to sekunder *
1908:49	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Det ser ud, som om han har et eller andet for. Han har fløjet over mig to eller tre gange med en hastighed, jeg ikke kan bedømme.
1909:02	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Forstået. Hvad er din højde?
1909:06	VH-DSJ	Min højde er 4.500 fod (ca. 1.400 m) fire fem nul nul.
1909:11	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Bekræft, at du ikke kan identificere flyet.
1909:14	VH-DSJ	Ja.
1909:18	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Roger standby.
1909:28	VH-DSJ	MELBOURNE DELTA SIERRA JULIET. Det er ikke noget fly, det er...(åben mikrofon i to sekunder).
1909:46	FSU	DELTA SIERRA JULIET MELBOURNE. Kan du beskrive flyet?
1909:52	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Når det flyver forbi, ser det ud til at være aflangt...(åben mikrofon i tre sekunder)...jeg kan ikke identificere mere...(åben mikrofon i tre sekunder)...lige foran mig nu Melbourne.
1910:07	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Forstået. Hvor stort er objektet?
1910:20	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Det ser ud til at være stationært. Jeg kredser, og tingesten kredser oven over mig.
		Den har et grønt lys og en slags metallisk lys på ydersiden.
1910:43	FSU	DELTA SIERRA JULIET.
1910:48	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET...(åben mikrofon i fem sekunder)...Det er netop forsvundet!
1910:57	FSU	DELTA SIERRA JULIET.
1911:03	VH-DSJ	MELBOURNE. Ved I hvilken type luftfartøj, det drejer sig om? Er det militært?
		DELTA SIERRA JULIET. Bekræft, at det er forsvundet.
1911:08	FSU	*GENTAG!
1911:14	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Kan du stadig se flyet?
1911:17	FSU	DELTA SIERRA JULIET. (Åben mikrofon i to sekunder).
1911:23	VH-DSJ	Det nærmer sig fra sydvest.
1911:37	FSU	DELTA SIERRA JULIET.
1911:52	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET. Min motor hoster, ryster og mister omdrejninger.
1912:04	FSU	DELTA SIERRA JULIET. Forstået. Hvad agter du at gøre?
1912:09	VH-DSJ	Jeg fortsætter mod King Island...Melbourne, det ukendte fly holder sig nu svævende over mig igen...(åben mikrofon i to sekunder)...Det svæver, og det er ikke noget fly!
1912:22	FSU	DELTA SIERRA JULIET
1912:28	VH-DSJ	DELTA SIERRA JULIET MELBOURNE...(åben mikrofon i 17 sekunder)
1912:49	FSU	DELTA SIERRA JULIET MELBOURNE.

Derefter ophørte radioforbindelsen med flyet.

UFO-møde i København

Den 3. september kl. 19.00 holder SUFOIs nye ufo-gruppe i Stor-københavn møde i beboerhuset Lindersvold i Vanløse (Jyllingevej 77). Det er tæt ved S-tog og busser. På programmet vil bl.a. være de seneste lokale observationer og forevisning af spændende video-film. Der serveres kaffe og te, og der opkræves et mindre beløb til dækning af udgifterne.

Alle er velkomne. Tilmelding på forhånd til:

Per Andersen,
tlf. 3171 9664

UFO-gruppe på Fyn

Vil du deltage i SUFOIs UFO-gruppe på Fyn? Så kontakt Erling Hegelund på tlf. 66 10 39 00.

Det første møde afholdes den 2. september kl. 19 i Fælleshuset på Kilde-gårdsvej 148, Odense NØ.

Rauni-Leena Luukanen

Tirsdag den 8. juni var jeg til pressemøde hos forlaget "Holkenfeldt 3" i Lyngby. Sammen med en journalist fra Jyllands-Posten fik jeg mulighed for en to timer lang samtale med forfatterinden dr. Rauni-Leena Luukanen.

Rauni-Leena Luukanen har deltaget i mange ufokonferencer på internationalt plan, og hun har via sine parapsykologiske evner haft nærkontakt med rumvæsner. Hun er 53 år og tidligere cheflæge i Finland, og er gift med en norsk FN-diplomat.

Hun fortæller bl.a., at hun i 1985 kom i kontakt med væsner fra det ydre rum og blev taget op i en ufo. Efter denne episode beskæftigede hun sig meget med ufoforskning.

Det hele begyndte, da hun var 15 år. Da fandt hun ud af, at hun havde overnaturlige evner. Hun mener, at vi er sat her på Jorden af rumvæsner, og at de "holder øje med os". Darwins teorier om udviklingen passer således ikke.

I rumvæsners øjne er vi bare nogle "primitive" væsner. Vi ødelægger vores egen kultur og vil dermed også ødelægge Jorden, hvis vi ikke lærer at tænke klart og tydeligt og forstå, hvad meningen med livet er.

Jeg spurgte, om rumvæsnerne ville komme og hjælpe os, hvis der skete en stor katastrofe på Jorden. Hun svarede, at det ville de bestemt ikke gøre, for dette var vores egen skyld. Men de ville prøve at anvende telepati, så nogle mennesker kunne forstå dem og måske omvende resten, sådan at Jorden ikke ødelægges.

Der er 3 slags rumvæsner. En slags ser ud som os. En anden har ovalt hoved uden hår og to store, sorte øjne. Den sidste type har en lille smule hår på

hovedet, men de har ører, dér hvor vi har kinder. Der er sat rumvæsner på Jorden, og de lever i blandt os.

Rumvæsnerne har valgt USA, Rusland og Mexico som besøgssteder. I USA og Rusland har man lavet specielle landingsbaner til dem. Alene i USA opbevarer man over 100 rumvæsner for at finde ud af, hvordan de lever, hvordan deres planer ser ud osv.

Når rumvæsnerne henvendte sig telepatisk til Luukanen, foregik det på hendes modersmål, finsk. Der er mange piloter, astronauter og kosmonauter, som har set mystiske ting i rummet. Befolkningen får det godt nok at vide i

første omgang, men efter kort tid er det tys-tys.

Luukanen har selv set rumvæsnerne: De var yderst venlige og vil ikke gøre os fortræd.

Hun fortalte iøvrigt, at Danmark ligger "nederst" på listen vedr. troen på ufoer. Vi er meget skeptiske. Hvorfor? Luukanen mener, at det måske skyldes vores lutheranske tro.

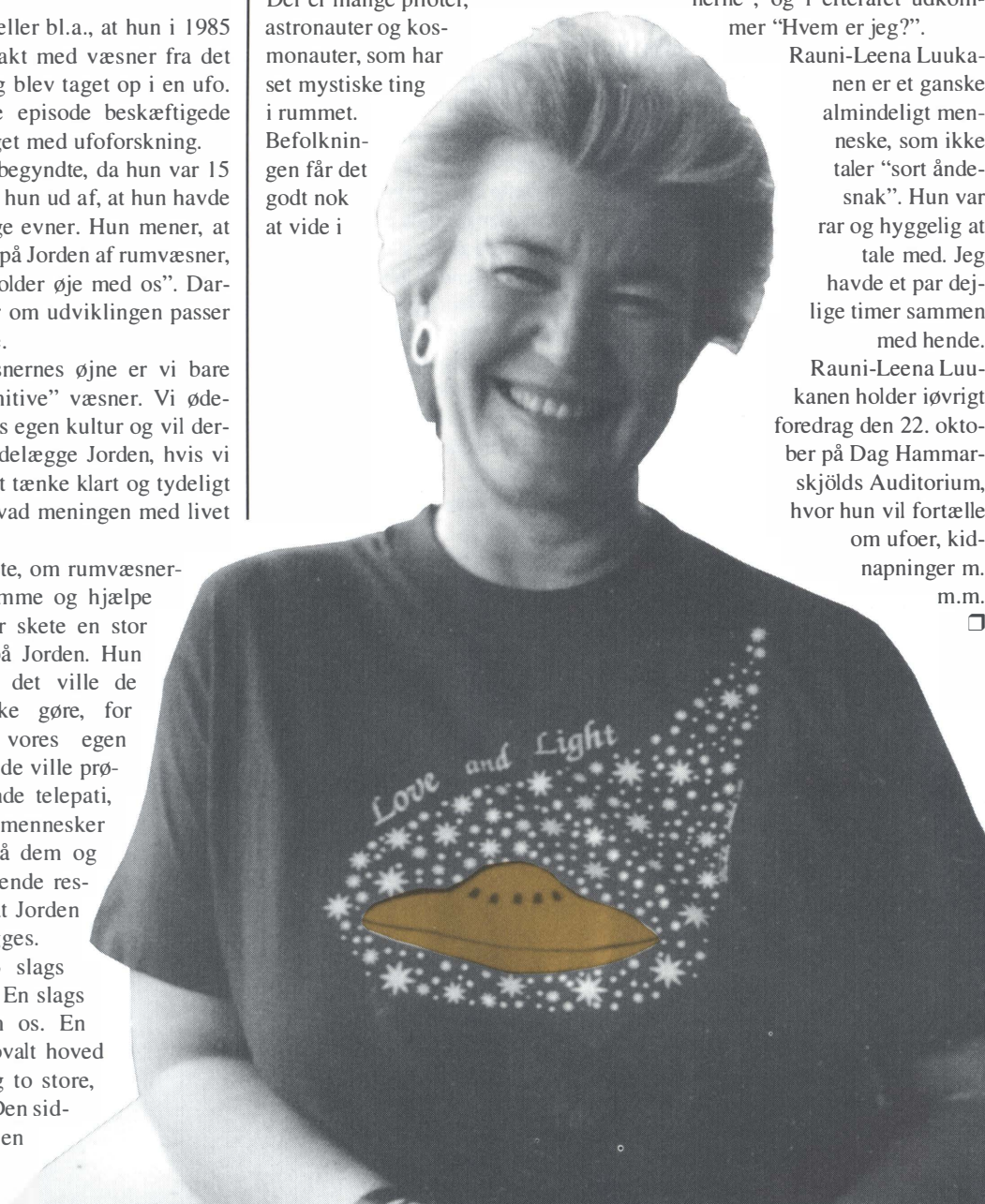
Rauni-Leena Luukanens første bog hedder "Der er ingen død". Den anden hedder "Sendebud fra stjernerne", og i efteråret udkommer "Hvem er jeg?".

Rauni-Leena Luukanen er et ganske almindeligt menneske, som ikke taler "sort åndesnak". Hun var rar og hyggelig at tale med. Jeg havde et par dejlige timer sammen med hende.

Rauni-Leena Luukanen holder iøvrigt foredrag den 22. oktober på Dag Hammarskjölds Auditorium, hvor hun vil fortælle om ufoer, kidnapninger m. m.m.

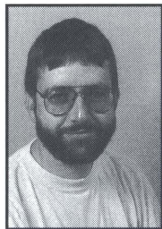
□

AF KARIN
FROST

Sendebud fra stjernerne

AF KIM
MØLLER
HANSEN

En af sommerens opreklamerede bogudgivelser var "Sendebud fra Stjernerne" skrevet af Rauni-Leena Luukanen. Hun kaldes "et fremtrædende medlem af den internationale kreds af ufo-forskere, der flere gange årligt mødes for at udveksle forskningsresultater". Hvis dette er korrekt, vil jeg nødtigt møde ufologi-ens dummerikker.

Små 30 af bogens 128 sider handler om ufoer: Resten er en omgang lommefilosofiske betragtninger om reinkarnation, ud-af-kroppen-oplevelser, lovprisning af EF-unionen, holistisk filosofi og alt muligt andet. Den rodede fremstilling skyldes sikkert, at forfatterinden har skrevet bogen via automatskrift under kommunikation med intelligens fra det ydre rum.

Bogens ufo-afsnit er præget af historier fra ufologiens overdrev, og forfatteren bygger tydeligvis på kilder (selv om de ikke nævnes), som vi i SUFOI har dårlige erfaringer med. Klogeligt nok er forfatterinden ret upræcis mange steder, f.eks. "En professor ved en kendt teknologisk højskole..." Nåh, ham...!

Og dér hvor forfatterinden endelig vover at komme med den lovede dokumentation, går det galt. Bogen har alt for mange faktuelle fejl.

F.eks. skriver hun: "...astronauten Gordon Cooper, som har været på månen..." Leroy Gordon Cooper var sidste gang i rummet med Gemini 5 i august 1965 - altså 4 år før amerikanerne plantede Stars and Stripes i Månens støv!

Et andet sted skriver forfatterinden, at Mirage-fly er udstyret med laser-kanoner, der kan nedskyde ufoer. Og at "Vi ser millioner af andre planeter." Så vidt jeg ved, er der 9 planeter i solsystemet. Trods ihærdigt stjernekikkeri har vi endnu ikke med sikkerhed opdaget andre planeter længere væk.

"Vore brødre og søstre i verdensrummet har længe haft åndelig kontakt med de mennesker på Jorden, som har evne til at modtage budskaber, oplevelser og erfaringer fra højere svingningsniveauer".

Som dette citat fra bogen viser, er forfatterinden en af de udvalgte, som skal hjælpe os andre stakler, der ikke ved bedre. Hendes budskab er, at kun gennem kærlighed og respekt for hinanden og naturen kan vi redde kloden fra undergang.

Jamen, er det dog ikke et originalt budskab, som disse rumvæsner i al deres universelle visdom har udtænkt!

Man skal ikke have læst mange

bøger om ufoer, før man ved, at dette budskab, snakken om rumbrødre m.m. er en gammel traver, som salige George Adamski markedsførte allerede for 40 år siden - og som flittigt er blevet genbrugt af utallige andre - og det er den hverken blevet mere sand eller original af.

Rauni-Leena Luukanen har skrevet bogen på 37 timer. Hun burde efter min mening have brugt mindst 37 timer mere, og så alligevel overvejet en udgivelse.

Beklager, men jeg kan ikke anbefale bogen til sensommerafternes hyggelæsning - men det skyldes jo nok også, at jeg er betalt af CIA og andre skumle organisationer for at tilbageholde sandheden om ufoerne, og at mit svingningsniveau er så usselt lavt, at jeg ikke kan komme i kontakt med frelserne i universets dybder. Måske får jeg chancen i mit næste liv. □

Rauni-Leena Luukanen:
Sendebud fra stjernerne
Oversat af Tabita Wulff
128 sider, kr. 128
Holkenfeldt 3
Udkom tirsdag den 8. juni 1993

Ufo-blade på auktion

SUFOI har i arkiverne fundet en del dubletter af ufo-tidsskrifter, som nu sættes til salg til højstbydende. Det drejer sig om følgende "pakker":

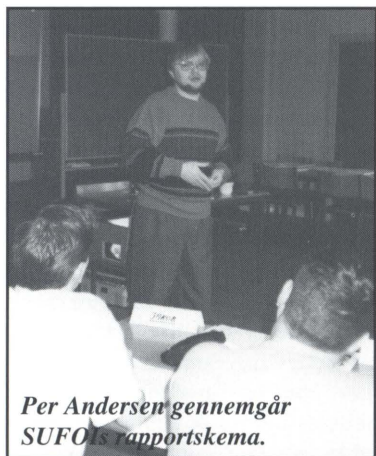
- 1: UFO-Nyt 1958-1969, 62 forskellige blade (ikke komplet)
- 2: UFO-Nyt 1970-1979, 50 forskellige blade (ikke komplet)
- 3: UFO-Nyt 1980-, 54 forskellige blade (ikke komplet)
- 4: UFO Aspekt 1975-1982, 30 forskellige blade (ikke komplet)
- 5: Uforalia 1976-1978, nr. 2-12
- 6: Det Ukendte 1978-1985, 42 forskellige blade (ikke komplet)
- 7: UFO Kontakt 1970-1989, 83 forskellige blade (ikke komplet)

Bud på en eller flere af "pakkerne" nr. 1-7 skal sendes senest den 15. september 1993 til:
Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse.
Husk at angive, hvilken pakke(r) der bydes på.
Indtægterne vil gå til SUFOIs oplysningsarbejde.

Indtryk fra et rapportoptager-kursus

Rapportoptagerkursus, tanken driller en smule, for hvad kan man forvente af dette ord. Men drevet af spændingen og den altid tilbagevendende nysgerrighed leger jeg mere med tanken, begynder jeg at danne mig noget, der kunne ligne forventninger.

F.eks. forventningen om at kunne lære at behandle dette meget omtalte emne, ufoer, med den respekt, der

Per Andersen gennemgår SUFOI's rapportskema.

kræves. På den anden side er det også skægt at kunne se frem til, at man skal snakke med andre lige så interesserede.

Den 24. april 1993 stod udfordringen så for døren. Det skulle senere vise sig, at ordet udfordring var meget dækkende for de ting, vi blev trukket igennem.

Jeg synes, at øvelserne var meget informerende, og jeg dannede mig et klart billede af, at jeg har lang vej endnu, før jeg har lært alle sider af en rapportoptagelse. Men det er svært at få så mange ting på plads inde i ens lille hoved. Disse to dage var et veritabelt bombardement af indtryk.

Indtrykkene var meget positive, og det smittede af på både instruktører og kursister. Stemningen var hele tiden høj. Dette hjalp på udholdenheden, når vi skulle lave de forskellige prøver.

Nu skal det jo ikke lyde, som om det var hårdt arbejde det hele, så jeg

må hellere lige sige, at der var en hel del sjove indslag, omend de ikke altid var lige planlagte.

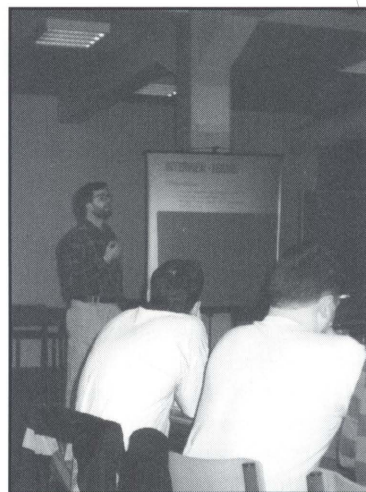
De ting, jeg personligt bed meget mærke i, var gennemgangen af de mange forskellige typer for kilder, som kunne skabe fejlrapporteringer. Det kunne f.eks. være, at man havde set et lysende objekt fare hen over himlen for derefter at forsvinde igen. I sådan et tilfælde er det godt at kende de forskellige kendetegn for kendte himmelfænomener.

Kurset har også lært mig at være kritisk, når jeg står med en rapport i hænderne.

Det har været sjovt at lære mere om, hvordan man kan hjælpe med at få afdækket myterne og finde frem til sandheden. Det er meget svært at gøre, men det er et interessant arbejde.

Jeg vil anbefale andre at tage på et rapportoptagerkursus, når de har interessen for emnet.

Selv om der ikke er gået særlig lang tid siden kurset i april, så vil SUFOI stadig meget gerne have nye personer til at hjælpe med optagelsen af danske ufoobservationer. Interesserede kan henvende sig til SUFOI's formand Peter Nørgaard på tlf. 86 80 13 15.

AF MARTIN LYCK

Torben Birkeholm i et intenst øjeblik - om interviewteknik.

En meget realistisk rapportøvelse. Frode Lovmand (th) skærer igennem i et forsøg på at stoppe den meget snakkende observatør.

Hele rapportoptager-holdet lytter opmærksomt.

Eksisterer ufoerne?

AF TOKE
HAUNSTRUP

FOTOS:
SUFOIs
Fotoarkiv

Gennem de sidste 40-45 år har ufoologerne brugt adskillige timer på at studere ufofænomenet. Derfor må det være af stor interesse at få besvaret spørgsmålet: "Eksisterer ufoerne?"

Ja, selvfølgelig eksisterer ufoerne - som det fænomen, der beskrives i uforapporterne.

Langt vanskeligere er det derimod at besvare spørgsmålet: "Er ufoerne et fysisk fænomen?" (Dvs. et fænomen, som man kan "tage og føle" på). Uden de større overvejelser vil mange nok svare "ja" hertil. Men er svaret nu også så indlysende, som det synes at være? (Bemærk, at eksempelvis en gassky også falder ind under begrebet "fysisk").

I denne artikel vil jeg netop sætte spørgsmålstejn ved to af de antagelser, som jeg mener, at hovedparten af alle ufointeresserede drager. Ikke nødvendigvis fordi jeg tror, at disse antagelser er fejlagtige! Mit mål med artiklen er at gøre opmærksom på, at der ikke er tale om "endegyldige sandheder". Derimod drejer det sig om antagelser, som skal medregnes som en usikkerhedsfaktor i den videre forskning.

Jeg håber, at artiklen kan puste

lidt liv i den ufologiske debat herhjemme.

Generelt om antagelser

Inden for al forskning er det en selvfølge, at man - som noget af det første - gør sig klart, hvad man rent faktisk ved om det fænomen, man vil undersøge. Og hvilke antagelser man vil basere sin videre forskning på.

Det er min erfaring, at de fleste ufoologer antager, at uforapporterne skyldes et fysisk fænomen. For så vidt er der ikke noget galt i at gøre en sådan antagelse, blot skal antagelsen medregnes som usikkerhedsfaktor i forbindelse med de videre undersøgelser.

For at en antagelse kan siges at være "berettiget", skal man kunne argumentere for den.

Er ufoerne et fysisk fænomen?

I argumentationen for, at ufoerne er et fysisk fænomen, kan man bl.a. inddrage de utallige fotos af formodede ufoer. Desværre har mange af disse ufofotos vist sig at være alt for slørede og utydelige til, at man rent

faktisk kan bruge dem som bevis.

I andre tilfælde viser det fotograferede sig at være ganske naturlige fænomener (såsom fly, fugle, balloner mv.) - eller også afslører computeranalyser af billederne, at der er tale om svindel.

Fra midten af 1970'erne og en årrække frem foretog den amerikanske ufoorganisation "Ground Saucer Watch" (GSW) computerfotografiske analyser af formodede ufofotos.

GSW nåede gennem denne periode at undersøge 1.013 fotografier. Heraf "bestod" kun 40 (ca. 4%) computertesten og betegnedes som "ægte" ufofotos (se UFO-Nyt nr. 1/87, side 8-12). Dette er forsvindende få. Og når man samtidig tager i betragtning, at disse computeranalyser ikke er helt ufejlbarlige, må der sættes spørgsmålstejn ved ufofotos som bevismateriale for eksistensen af et fysisk fænomen.

Det bør dog samtidig understreges, at enkelte af de ufofotos, som har bestået computeranalyserne hos GSW, har en høj grad af troværdighed (f.eks. Trindade-billederne, omtalt i UFO-Nyt nr. 1/82).

Men er disse (yderst sjældne) fotos tilstrækkelige som bevis for, at ufoerne er et fysisk fænomen? Jeg tror det ikke. End ikke Trindade-billederne kan garanteres som ægte ufofotos. Derimod kan disse fotografier opfattes som indicium for, at der virkelig findes et fysisk fænomen.

Radar-visuelle observationer

Eftersom ufofotos ikke kan bruges som bevis, må vi fortsætte vor søgen. Næste stop er de såkaldte radar-visuelle observationer - dvs. observationer, hvor et ufofænomen både observeres visuelt og på radar.

Ligesom det er tilfældet med ufofotos, hører radar-visuelle observationer til sjældenhederne. Som eksempel på en radar-visuel observati-

Berømte ufoer fotograferet af Alex Birch i England. Ufoerne var sort pap på en glasplade!

on kan nævnes JAL-affæren fra den 17. november 1986 (omtalt i UFO-Nyt nr. 1/1988, side 3-9).

I denne sag observerede besætningen om bord på et Boeing 747 fra Japan Airlines flere ufoer i lufrummet over Alaska. Et af disse ufoer kunne tilsyneladende registreres på flyets radar og muligvis også fra de jordbaserede radarer.

Heller ikke radar-visuelle observationer kan betragtes som det skudsikre bevis. Ganske vist registrerer en radar "noget", men kan man være sikker på, at dette "noget" er et ufo? Her kommer de "falske" radar-ekkoer ind i billedet. Et falsk radar-ekko kan skyldes særlige termiske og/eller meteorologiske forhold, der tilbagekaster radarens stråler.

Falske ekkoer kan være forklaringen på en del af de "radar-ufoer", der igennem tiden er registreret. Efter min opfattelse kan radar-visuelle observationer altså ikke benyttes som bevis for et fysisk fænomen. Igen er der kun tale om et indicium.

Faktisk kan man vende hele bøtten på hovedet! I en række tilfælde berettes det, at et ufo er observeret på tilsyneladende nært hold, men uden at det registreres på radar! Disse tilfælde kan betragtes som et indicium mod antagelsen om, at ufoer er et fysisk fænomen.

At ufologer så har måttet ty til forskellige (bort-) forklaringer gør ikke sagen bedre. F.eks. har man talt om, at ufoerne må være skabt af et stof, der på en eller anden måde "suger" radar-strålerne til sig. Faktisk ville den nemmeste og enkleste forklaring være, at der ikke er tale om et fysisk fænomen!

Selv om jeg ikke opfatter ufofotos og radar-visuelle observationer som brugbare beviser, mener jeg alligevel, at hovedparten af ufoobservationerne er forårsaget af et fysisk fænomen. Dette skyldes primært de tilfælde, hvor flere af hinanden uafhængige observatører har set det samme ufo. Hvor meget disse sager vejer som reelt bevis, er svært at vurdere.

Ydre stimuli

Selv om man anlægger en meget kritisk synsvinkel og mener, at hovedparten (om ikke alle) af ufoobservationerne skyldes fejlobservation og

hallucinations-lignende processer i hjernen, så virker det alligevel indlysende, at der skal ydre stimuli til (f.eks. et lys på himlen) for at sætte

se vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved.

Det er min erfaring, at uforapportører i reglen gør sig umage med at

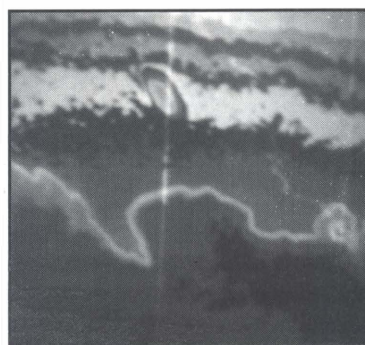

processerne i gang. Her kan man også tale om et "fysisk" fænomen selv om lyset på himlen meget vel kunne være en planet. At der så må være en stor forskel mellem det, som "ufo"-rapportøren beskriver, og den planet, der sås på himlen, er en anden problematik.

Er ufoerne, som de beskrives?

En del ufologer tager det som noget selvfølgeligt, at en uforapportørs beskrivelse af det ufo han/hun har set, næsten er identisk med fænomenets virkelige udseende. Denne antagelse

beskrive det, de har været vidner til. Men én ting er, hvordan folk opfatter et fænomens udseende og opførsel. Noget andet er, om deres opfattelse er rigtig!

Med et kamera og mørkekammerudstyr kan man nemt lave et traditionelt ufofoto. Heldigvis hører svindel i Danmark til sjældenhederne.

Rudi Nagora tog den 23. maj 1971 bl.a. dette foto af en ufo.

GSW har undersøgt Nagoras billeder og siger, at de viser et ægte ufo. Den vesttyske ufolog og filmmand Klaus Webner har imidlertid vist, at billederne sandsynligvis viser en VW-hjulkapsel kastet op i luften.

For at kunne give et ordentligt svar på dette spørgsmål, er det nødvendigt at sætte sig grundigt ind i problematikken omkring fejlobservation.

Fejlobservation opstår, når hjernten drager forkerte slutninger på baggrund af utilstrækkelige oplysninger fra sanserne (se også UFO-Nyt nr. 3/92 side 19-21). Specielt

lygte af den gamle slags (runde). Derudover ses fire andre lys i rombeformation, der nærmest minder om udstødningen fra et jetflysmotor... Formen på objektet kunne tilnærmelsesvis betegnes som en djævlørkke med sine vinger bukket opad, men uden sin hale. "Fra 'dyserne' kom der lysegrå røg, og objektet fløj lydløst omtrent som et svævefly. Størrelsen var et sted mellem 10 og 19 meter..."

Det samme fænomen blev observeret af adskillige andre danskere (inklusive undertegnede). Formen på det, jeg så, kan vel nærmest sammenlignes med et kraftigt meteor efterfulgt både af en tydelig "røghale" og op til flere lysende "kugler". Jeg mindes hverken at have set en rombeformation eller et djævlørkke-formet objekt. Ved nærmere undersøgelse viste det sig, at det havde drejet sig om en russisk satellit-undergang!

Kan man tænke sig, at fejlobservationen i enkelte tilfælde er så stor, at et forholdsvis almindeligt fænomen (f.eks. en ildkugle) bliver beskrevet som værende tallerkenformet med vinduer og røghale efter sig? Og er det sådanne beskrivelser, vi kalder ufoobservationer?

Er ufologien i en blindgyde?

Vi kender endnu ikke svarene på alle spørgsmål i denne artikel.

Vejen frem er en intensiveret forskning. Ufologien må træde et stort skridt "tilbage" og kikke nærmere på de basale spørgsmål: "Er

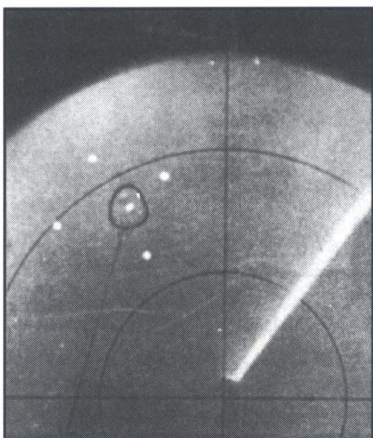
ufoerne et fysisk fænomen?" Og i tilfælde heraf: "Er ufoerne, som de beskrives af rapportørerne?"

Kun ved at få besvaret disse spørgsmål ved vi, om de hypoteser, vi hidtil har udformet som forklaring på ufufænomenet, er realistiske eller ej.

Hvis man med baggrund i resultaterne af en grundig forskning kan afvise, at ufoerne er et fysisk fænomen, er det meningsløst at diskutere eksempelvis rumskibe som forklaring. Hvis bare én af de to antagelser, jeg har omtalt i denne artikel, er helt eller delvis forkert, vil meget af den hidtidige forskning være spildt!

Selv forsøger jeg at komme et svar nærmere gennem Projekt PADUR, som netop har taget fat på problemerne omkring fejlobservation og usikkerheder (se evt. UFO-Nyt nr. 3/92 side 22-23 og nr. 2/93 side 7-8). □

Cirkelen på radarskærmen markerer et jet-fly, som er omringet af 4 ufoer, eller...?

ved observation i mørke er sansernes oplysninger generelt for utilstrækkelige til eksempelvis at bedømme form og afstand korrekt.

En observation fra den 18. januar 1991 kan illustrere, hvor stor betydning fejlobservation kan have. Det følgende er rapportoptagerens beskrivelse af dét, den mandlige observatør så:

"Da kl. er 23.20, får observatøren i NV øje på et stort gråt objekt 45-55 grader over horisonten. Objektet er foran forsynet med en citrongul lampe, der lyser omtrent som en bil-

(Tegning: Stefan Harboe Andersen)

**Ring
til
SUFOI**

**Alarmcentral
og
information**

Tlf.: 86 28 90 61

**Foredrag
tlf.: 86 80 13 15**

Dansk Ildkugle Central

Gotfred Møbjerg Kristensen har gennem flere år været aktiv medlem af Astronomisk Selskabs Meteorsektion, hvor han bl.a. registrerer meteoror ved hjælp af radio. I denne artikel fortæller han UFO-Nyts læsere om oprettelsen af en dansk ildkugle central.

I bogen "UFOer over Danmark" bind I skriver Willy Wegner: "Retfærdigvis skal det nævnes, at Axel V. Nielsen af og til havde ret, men alligevel var hyppigheden af 'ildkugler' over Danmark lidt vel stor i hans tid som observator og orakel".

Heri tager Willy Wegner højst sandsynligt alvorlig fejl. Adskillige ting tyder på, at mange observationer af ildkugler går tabt, hvis der ikke er personer som Axel V. Nielsen eller Thorvald Køhl til at samle observationerne ind.

Mine radio-observationer med FM på 100,50 MHz indikerer, at der i 1992 var mere end 1.254 ildkugler i lufrummet over Danmark. Observationerne dækker stort set alle årets timer døgnet rundt. Der blev i alt i 1992 observeret 695.154 radiometeoror.

Visuelt har jeg i 1992 observeret effektivt i 243,16 timer. I dette tidsrum sås 1.229 meteoror, heraf 16 ildkugler og 9 ildkugleagtige meteoror. Et groft overslag giver 903 visuelle ildkugler statistisk set.

Det er naturligvis kedeligt, at der sandsynligvis går så mange observationer tabt, da kraftige ildkugler er gode kandidater til meteoritfald. Men der er også andre grunde til at indsamle så mange data som muligt om ildkugler. For eksempel fortæller antallet af dem en del om fordelingen af større smålegemer i Jordens nærhed. Ved gode observationer kan man endvidere beregne de baner, som legemerne havde ude i rummet.

Blandt andet af disse grunde har vi i Astronomisk Selskabs Meteor Sektion besluttet os til at oprette en ildkugle-central under sektionen med navnet: Dansk Ildkugle Central.

DICs formål

Dansk Ildkugle Central's (DIC)'s formål er at indsamle alle observati-

oner af ildkugler, sammenligne data derom og offentliggøre interessante tilfælde i diverse tidsskrifter. Samt ikke mindst at videresende veldokumenterede observationer til International Meteor Organisations (IMO)'s Fireball Data Center (FI-DAC).

Vær at huske

Det er vigtigt, at man ved observationer af ildkugler bemærker:

- Tidspunktet
 - Observationsstedet
 - Ildkuglens bane på himlen
 - Ildkuglens lysstyrke
 - Lyde eller andre forhold i forbindelse med ildkuglen
 - Og at man rapporterer observationen hurtigst muligt
- A) Tidspunktet bør naturligvis være så nøjagtigt som muligt. Helst kun med få minutters fejlmargen.
- B) Stedet skal helst kunne afsættes på et kort med højst 100 meters usikkerhed.
- C) Det bedste er naturligvis, at man kan indtegne ildkuglens bane på et stjernekort. Men det er ikke altid muligt. Derfor vil retningen til ildkuglens slut/startpunkt i forhold til verdenshjørnerne og disse punkters højde over horisonten være vigtige.
- D) Lysstyrken. Ildkugler er stjerne-skud så klare som Jupiter - eller lysstærkere. Man kan altså sammenligne med de klareste planeter Jupiter og Venus. Ildkugler kan i sjældne tilfælde sammenlignes med Månens lys - og kaster så skygger. I yderst sjældne tilfælde kan en ildkugle gøre nat til dag.

E) Ildkugler er undertiden ledsaget af lydfænomener. Oftest lydmurs-brag eller tordenlignende buldren. Bemærk at disse lyde kan komme fra nogle få sekunder til op mod 5-6 minutter (!) efter, at ildkuglen begynder at lyse. Eventuelle andre lyde bør også rapporteres. Andre forhold omkring ildkugler er f.eks.: Kondensstriber, lysspor eller haler i ildkuglens kølvand. Og om den op-splittes, eksploderer eller skifter farver.

F) Det er lidet sandsynligt, at man får alle enkeltheder med ved observationen af en ildkugle. Oplevelsen er altid forbløffende, så man tit er opstemt, måske endog chokeret. Det er vigtigt, at man rapporterer oplevelsen hurtigt, så der kan stilles uddybende eller opklarende spørgsmål, inden enkelthederne udviskes - eller endog glemmes.

○ Prøv aldrig at vurdere afstanden til en ildkugle i kilometer eller meter.

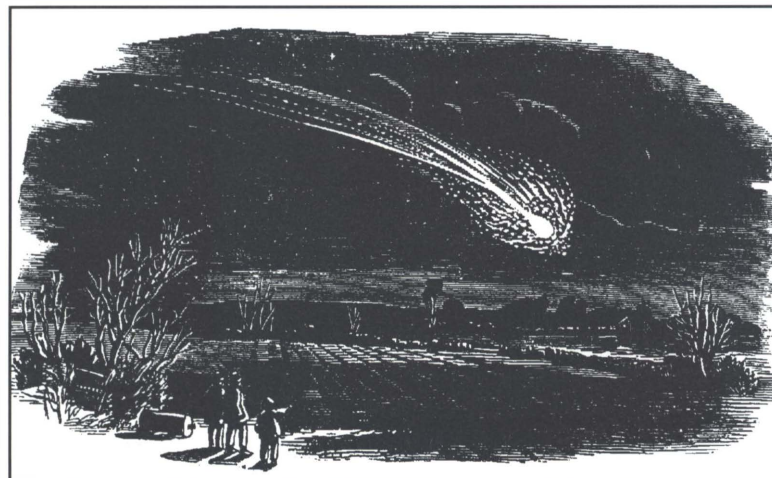
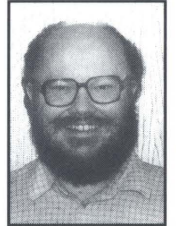
○ Prøv heller aldrig at vurdere en ildkugles faktiske størrelse i meter eller centimeter.

Begge dele er aldeles umuligt. Selv trænede naturiagttagere har taget grumme fejl. Bid hellere mærke i punkterne A til F.

Jeg håber, at alle vil tage udfordringen op og rapportere ildkugle-iagttagelser til:

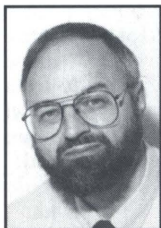
Dansk Ildkugle Central DIC
Astronomisk Selskabs
Meteor Sektion
Gotfred Møbjerg Kristensen
Vænget 13, st., th.
4622 Havdrup Tlf. 42 38 56 35

AF GOTFRED
MØBJERG
KRISTENSEN

Mars i sigte

AF OLE
HENNINGSEN

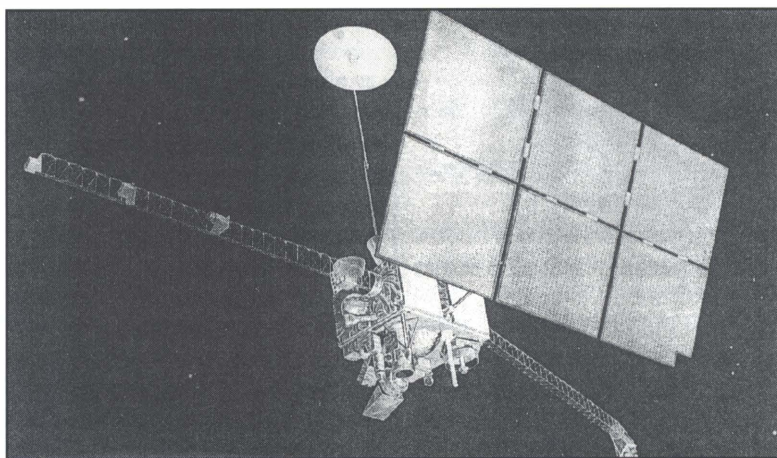

Den 25. september 1992 opsendte NASA rumsonden "Mars Observer". Rumsonden skal genoptage tidligere tiders succesfulde udforskning af den røde planet, hvortil sonden når netop nu i august.

Rumsonden skal i kredsløb om Mars i et helt Mars-år, der omtrent svarer til 687 almindelige jord-døgn. Sonden skal opsamle vigtige data

stor. Det er den derimod på det specielle kamera, der kan lave optagelser med en opløsning helt ned til 1,4 m pr. pixel (billedelement). Optagelser med denne store skarphed vil blive forsøgt foretaget af særligt interessante formationer på Mars-overfladen.

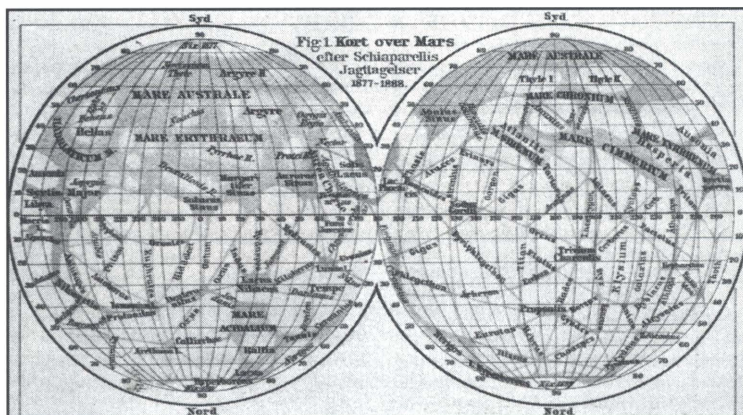
Det er dog ikke sikkert, at der vil blive lavet næroptagelser af det be-

om atmosfæriske og geologiske forhold på Mars, magnetfeltet skal registreres, ligesom planetens overflade skal gennemfotograferes.

Rumfartøjets kamera skal anvende

rømte Mars-ansigt, som mange anser for blot at være en samling klipper med en tilfældig og pudsig skyggedannelse. Mars-ansigtet blev oprindeligt fotograferet af den ameri-

des til forskellige typer optagelser. Til brug for kortlægningen af "årets gang på Mars", dvs. observationer af skyformationer og støvstorme, anvendes et vidvinklet objektiv, der kan registrere store områder på en enkelt optagelse.

Opløsningen (skarpheden) på et sådant foto er naturligvis ikke særlig

kanske Marssonde Viking I den 25. juli 1976.

Mars Observers kamera er fastmonteret på den side af sonden, der vender mod Mars-overfladen. Der kan derfor laves skarpe næroptagelser af de ting på Mars-overfladen, som sonden passerer under sit omløb af planeten. Hvis man skal lave

en optagelse af en helt bestemt formation, kan det måske tage dage, uger eller måneder, før rumsonden forhåbentlig er i den korrekte position.

Der skal mere end dygtighed til. Det kræver også held. Så det er altså ikke særligt sandsynligt, at vi får nye skarpe optagelser af Mars-ansigtet.

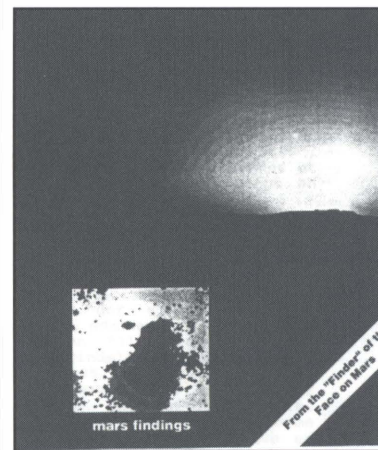
Walter Hain fra Wien har i en meget lang årrække interesseret sig for Mars. Specielt blev han fascineret af Mars-ansigtet, da han første gang opdagede det tilbage i 1970-erne.

I 1979 fik han udgivet en bog om Mars på tysk. Denne bog er nu genudgivet på engelsk og samtidig ajourført og revideret på væsentlige punkter. Den nye engelske udgave er illustreret med utallige gamle og nyere tegninger samt adskillige fotos fra Mars-overfladen af de formationer, der optager forfatteren så stærkt.

Bogen beskæftiger sig med en samling af gamle og nyere hypoteser om den røde planet. Bl.a. gøres rede for marskanalernes opdagelse og videre skæbne, ligesom der er et afsnit om Mars i visse dele af skønlitteraturen samt omtale af George Adamski og Cedric Allingham.

Hovedtemaet i bogen er, at Mars-ansigtet og andre spændende formationer på Mars-overfladen efter forfatterens mening er skabt af intelligente væsener, som levede på Mars for millioner af år siden. En fascinerende tanke, som jeg dog har vanskeligt ved at tage helt alvorligt. □

"We, from Mars. Old and new Hypotheses about the Red Planet" kan bestilles på adressen: Walter Hain, Mars Findings, Poste Restante, A-1218 Wien. Prisen er 25 USD.

"Mars-kanalerne" som den italienske astronom Giovanni Schiaparelli observerede dem. Han døbte de rette linier "canali" uden iøvrigt derved at antyde en kunstig oprindelse. Senere blev Percival Lowee grebet af tanken om vandingsssystemer på Mars, og Schiaparellis "canali" blev til kunstige kanaler.

Tankevækkende mystik

Ubestridelige beviser

Denne dokumentarvideo har den engelske "korncirkel-forsker" Colin Andrews som gennemgående figur. Vi ser ham lave målinger m.m. i aftryk i kornet og overflyve de mange mønstre i de sydengelske marker. Han fortæller, hvad han tror, det hele går ud på.

Andrews mener, at mønstrene (som ligner gamle keltiske symboler) i markerne er tegn eller budskaber til os om at passe bedre på Jorden. Den dag, vi forstår de mange forvirrende aftryk i kornet, har vi nået en højere erkendelse af sammenhænge i naturen, og vi er dermed forberedt til at blive kontaktet af fremmed intelligens. Andrews taler sig varm og virker næsten som en prædikant, når han skal fortælle om tolkningen af mønstrene. Disse lange klip er videoens svage del - ikke mindst fordi den er baseret på rent tankespind.

Anderledes konkret og interessant er det, når man i filmen får fortalt fænomenets udviklingshistorie fra de første simple mønstre til vore dages komplicerede piktogrammer.

Desuden dokumenterer filmen de mystiske lyde og kraftfeltet, som er registreret i cirklerne, samt de ændringer i kornets krystallinske struktur, som er påvist ved laboratorieundersøgelser.

Filmen bringer også interviews med folk, som har set mønstre blive dannet, eller har set mystiske "stjerner" over marker eller hørt kraftig elektrostatiske knitren, hvor der kort efter er opstået aftryk.

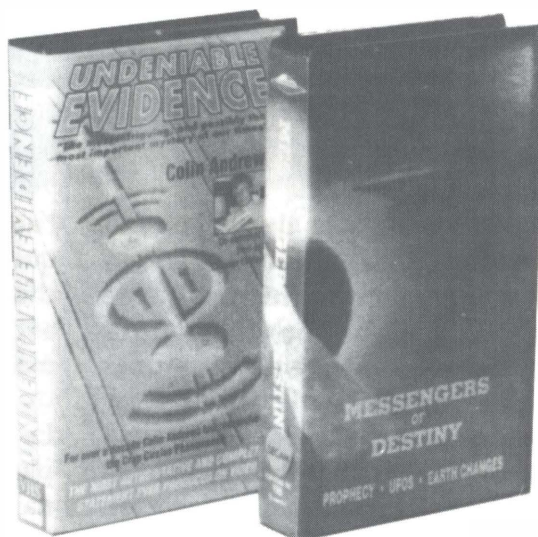
Lyd- og billedkvalitet er helt i top.

Undeniable Evidence, 60 min., Ark Soundwaves of Glastonbury Ltd., 1991, pris: 16.00 £

Skæbnens budbringere

Det var med megen skepsis, at jeg satte denne film i videomaskinen. På omslaget stod bl.a.:

"I år 755 profeterede mayapræster en total solformørkelse den 11. juli 1991, som ville indvarsle to skelsættende begivenheder for menneskeheden: Kosmisk opmærksomhed og ændringer på Jorden. Kort efter kl. 13 den 11. juli 1991 begyndte profetien at gå i opfyldelse...et sølvfarvet, skiveformet objekt svævede lydløst over verdens største by. 17

forkellige mennesker videofilmede uafhængigt af hinanden og fra vidt forskellige steder i Mexico City far-tøjet...Kosmisk opmærksomhed var i gang...UFO-bølgen fortsatte på himlen over Mexico, og takket være videooptagerne blev det den mest veldokumenterede nogensinde... I måneder undersøgte et hold internationale forskere fra USA, Mexico og Japan ufoobservationernes spor gennem vulkanområdet til Mount Popocatepetl, verdens 4. største vulkan...engang slumrende...Men nu ved at blive aktiv...Var ufoerne 'Skæbnens budbringere' som profeteret af mayaerne?"

Videoens omslag lover også, at dette er den første af over 40 videofilm!

De første 10-15 min. af filmen

indfrie mine værste forventninger. De lidt slørede billeder (som desværre er typisk for amerikansk videooproduktion) viste billeder af mayames bygningsværker m.m., samtidig med at en mumlende og utydelig kvindestemme fortalte om profetien. Men derefter skiftede videoen karakter og blev meget interessant - selv om den tekniske kvalitet stadig var kritisabel.

Adskillige videooptagelser viser, hvorledes folk forskellige steder i byen gør klar til at iagttage solskiven, som snart skal formørkes. Ikke langt fra Solen dukker imidlertid et skinnende objekt op. Det svæver over byen i over 20 minutter.

Der vises klip fra de mange optagelser fra den 11. juli samt optagelser fra månederne efter, hvor et tilsvarende objekt eller ligefrem formationer af lys ses i området. Her er optagelser fra såvel amatører som professionelle kamerafolk. I nogle optagelser går objekterne bag træer og huse eller gennem skyer. Optagelserne virker meget autentiske.

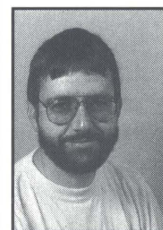
Omkring 200 videooptagelser er blevet analyseret (men af hvem?). Nogle af dem sammenlignes iøvrigt med optagelser fra Japan, Belgien og Sovjetunionen, og det må indrømmes, at ligheden er forbløffende.

Filmen bringer interviews med mange vidner, byens borgmester, politifolk (som her set og filmet objektet) samt flyveledere (som har registreret fænomenet på radar).

Det kan undre, at begivenheder, som ifølge denne video er så opsigtsvækkende, ikke har fundet vej til medierne, men dette får vi måske svar på i de kommende 39 videofilm. □

Messengers of Destiny, 75 min., GENESIS III, 1992, pris: 23.00£

AF KIM MØLLER HANSEN

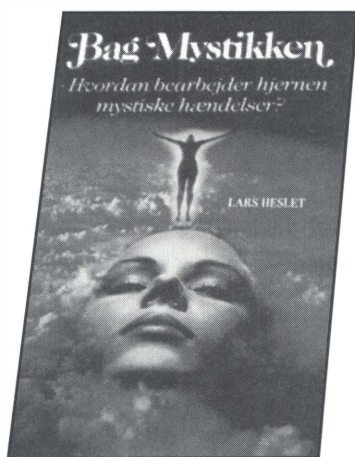

BOGNOTER

AF KIM
MØLLER
HANSEN &
LARS THOMAS

Bag mystikken

"Bag mystikken" har undertitlen "Hvordan bearbejder hjernen mystiske hændelser?". Da bogen er skrevet af en medicinsk professor, havde jeg store forventninger. Nu skulle jeg da endelig få en dybdegående, medicinsk forklaring på, hvorfor nogle af os fortabte sjæle drages af det mystiske.

Men bogen er altså noget helt andet. En pæn og velillustreret introduktion (med for mange gentagelser) til emner som: alkymi, antroposofi, healing, akupunktur, I Ching og astrologi.

Bag Mystikken - Hvordan bearbejder hjernen mystiske hændelser?, af Lars Heslet, Lademann 1993, 64 sider, kr. 69,75.

Kim Møller Hansen

Et stort UFO leksikon

Hvis du har en svaghed for store indbundne bøger om ufoer, så er denne sagen. "The Emergence of a Phenomenon" er Jerome Clarks 2. bind af "The UFO Encyclopedia". Første bind blev omtalt i UFO-Nyt 2/91 side 10.

Det er ufologiens historie fra ca. 1800 til 1959 med observationsberetninger, organisationer, biografier o.lign. Forlaget Omnigraphics påstår, at bogen indeholder 300.000 ord. Jeg har ikke talt efter, men det skal nok passe. Den er omfattende og grundig, og har heldigvis lidt flere illustrationer end bind 1, som var

elendigt illustreret. Forfatteren Jerome Clark redigerer bladet "International UFO Reporter" og er næstformand i Center for UFO Studies.

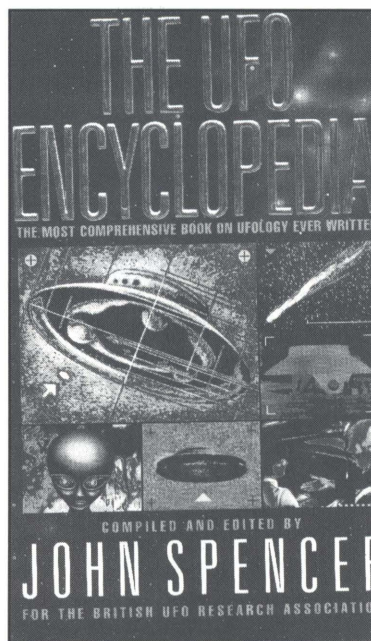
The Emergence of a Phenomenon: UFOs From the Beginning Through 1959, af Jerome Clark, Omnigraphics Inc., 450 sider, 85 US\$

Kim Møller Hansen

Et lille UFO leksikon

John Spencer, næstformand i engelske BUFORA, har tidligere skrevet "UFOs 1947-87" (sammen med Hilary Evans), "Phenomenon" og "Perspectives". Seneste udgivelse er "The UFO Encyclopedia" med over 1.000 artikler på 434 sider i pocket format.

Hver artikel er meget kort med biografier og observationsresuméer. Her er ikke plads til længere beskrivelser af ufologiens historie o.lign. Navnestoffet er meget britisk, og

flere af de omtalte personer er mere eller mindre ukendte i Danmark.

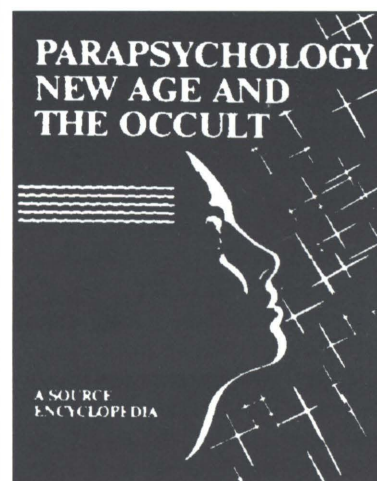
Bogen er godt illustreret med over 70 fotografier i sort-hvid eller farve.

The UFO Encyclopedia, redigeret af John Spencer, Headline Book Publishing, 1991, 434 sider, 6,99 £.

Kim Møller Hansen

System i mystikkens verden

Vil du kontakte en forening, som beskæftiger sig med astrologi? Besøge et ufo-museum? Købe rekvisitter til din næste hekse-sabbat? Opsøge en hypnose-ekspert? Gå på meditations-kursus? Købe lydbånd om drømme?

Uanset hvilket emne du beskæftiger dig med, så kan du få hjælp i "Parapsychology, New Age and the Occult - A Source Encyclopedia". Her er over 10.000 kilder, der dækker 62 emner fra astrologi til Yoga. I bogen er der mange hurtige søgemuligheder, og oplysningerne er så aktuelle og korrekte, som de nu kan være inden for dette gedemarked.

En stort gedigent opslagsværk, som jeg giver mine bedste anbefalinger!

Parapsychology, New Age and the Occult - A Source Encyclopedia, redigeret af Cheryl Klein Lacoff, Reference Press International, 1993, 526 sider, 24,95 US\$.

Kim Møller Hansen

Saglig bog om snemanden

Af og til udkommer der en bog, hvor ens første reaktion er: "Endelig!"

"Big footprints" er præcis sådan en bog. Den handler om Nordamerikas svar på den afskyelige snemand, Bigfoot eller Sasquatch, og om forfatterens mere end 20 år lange jagt på dette mystiske væsen.

Det er en af de mest seriøse og grundige bøger, der nogensinde er skrevet om dette emne. Her forsøger forfatteren, der er professor i antropologi ved universitetet i Pullman i staten Washington, at analysere fodspor, øjenvidneberetninger og andre data, der peger på, at Nordamerika er hjemsted for en stor behåret, menneskelignende abe, der går på to ben.

De vigtigste spor af Bigfoot er netop spor. Tusindvis af store fodaftryk (op til 50 cm lange) er blevet fundet over det meste af Nordamerika og specielt i den vestlige del. Skeptikere anser dem alle sammen for at være svindel eller i bedste fald udviskede bjørnespor, men Krantz påviser i detaljer, hvorfor det ikke kan være rigtigt.

"Big footprints" er en meget saglig bog og derfor også en smule tør. Der er lange videnskabelige udredninger og indviklede beregninger, som godt kan være svære at komme igennem, hvis ikke man har forklundskaberne i orden. Men der er også spændende biologiske analyser og chokerende beskrivelser af, hvor mange svindelnumre og hvor meget kævlari, der er knyttet til hele problematikken om Bigfoot. Det er klart den bedste bog om Bigfoot, jeg endnu har læst.

Big footprints, af Grover S. Krantz, Johnson Books 1992, hft. 300 sider.

Lars Thomas

Psykiske korncirkler

Hvis man er interesseret i de mærkelige fladtrykte mønstre, der dukker op i alverdens kornmarker (især engelske), kan man vælge og vrage mellem en lang række bøger om dette emne. Den engelske forfatter Colin Andrews' nye bog er den seneste i rækken, og den er uden sammenligning også en af de mærkeligste.

Andrews arbejder sammen med en række personer, der alle sammen har psykiske evner. Det er gennem dem, at han får de oplysninger, der sætter ham i stand til at forklare korn-cirklernes dannelse og opbygning. Og det er, når han er sammen med dem, at der sker mystiske ting. Så kan en fredelig meditationsstund i en stencirkel rent bogstaveligt få en storm til at rejse sig.

Svaret på korncirklernes gåde dukker op via Andrews' psykiske veninde Debbie, der pludselig ved, at det hele er dannet af en grundlæggende form for naturenergi, der gennemkrydser hele planeten. Det er denne energi, som den østrigske psykoanalytiker Wilhelm Reich studerede. Han kaldte den orgon.

Ifølge Colin Andrews danner orgon ikke alene korncirklerne. Den er også ansvarlig for dannelsen af lysende kugler og skinnede tåger - ufoer!

"The Circlemakers" kunne have været en god bog, men den er det ikke. Dels fordi den er skrevet på en meget springende måde, der gør det svært at bevare overblikket. Og dels fordi tingene præsenteres med en let nedladende sådan-er-det-bare attitude. De psykiske personer, der medvirker, ved bare, hvordan tingene hænger sammen, og da Andrews godtager det uden at stille spørgsmål, formodes læseren at gøre det samme.

Når man nu ved, hvor mange svindlere og forstyrrede originaler, der har været rodet ind i diverse korncirkler, havde det været rart med en forfatter, der anskuede problemet ud fra et lidt mere konkret grundlag, end Andrews gør det. På den måde, var der måske kommet lidt klarhed om tingene, og ikke bare mere forvirring.

The Circlemakers, af Colin Andrews, ABC Books 1992, hft. 352 sider.

Lars Thomas

Liv i universet

Astronomi, rumfart og himmelrummets mystik optager børn og unge. Men hvordan forklarer man yngre læsere, afstandene i universet, mængden af galakser og mulighedernes for liv andre steder? Det er svært stof selv for voksne.

"Liv i universet" er et rigtig godt bud på en børnebog, som man roligt kan give det nysgerrige barn på 10 år. Bogen er skrevet af Lene Stiessel og oversat fra svensk af Jasper Terkelsen.

Vi har tidligere her i UFO-Nyt anmeldt Lena Steissels bog "Min første bog om verdensrummet", og de gode ting, som vi skrev dengang, kunne gentages om den nye, som

dog udmærker sig ved mange flotte farvetegninger. Bogen har naturligvis også afsnit om ufoer. Her gennemgås seriøst enkelte klassiske observationer og fejltyper.

Liv i universet, af Lene Stiessel, Gyldendal 1993, 40 sider, kr. 148,00.

Kim Møller Hansen

Om stjerner og mennesker

Der udkommer en lind strøm af astrologi-bøger, og langt det meste er en gang pseudoreligiøs vrøvl. Det er næsten umuligt for nybegynderen at få en konkret indføring i dette emne. Personligt har jeg aldrig haft megen fidus til emnet. Ikke mindst fordi bøgerne ofte er sovset ind i hokus-pokus ord, som i virkeligheden måske tjener til at skjule forfatternes uvidenhed. Og enhver kan anskaffe sig et horoskop-program til hjemme-pc'en og lege astrolog.

I samme øjeblik barnet er født, går astrologen i gang med at udarbejde horoskopet.

Men der er selvfølgelig folk, der seriøst beskæftiger sig med dette emne - og altså også vil fortælle os andre, hvad al denne stjernesnak egentlig går ud på.

Rie Osteds bog "Astrologi - om stjerner og mennesker" er det bedste om emnet, jeg længe har set. På første side fastslås det, at astrologi er et spørgsmål om tro. Herefter fortælles sagligt i en let tekst og gode illustrationer, hvad et horoskop er, og hvordan det laves. Stjernetegnene gennemgås, ligesom bogen har et godt historisk afsnit. Som en første introduktion til astrologi er denne bog glimrende.

Astrologi - om stjerner og mennesker, af Rie Osted, Gyldendal 1993, 64 sider, kr. 106,25. Bogen udkom den 13. juli.

Kim Møller Hansen

Kig på himlen

AF KIM
HORSEVAD &
OLE
HENNINGSEN

Astronomiske fænomener 15. aug. til 15. nov.

Merkur: I dagene omkring den 14. okt. vil solsystemets inderste planet befinde sig i en position, hvor den går ned 15 min. efter Solen. Det er en meget lille margin, og man skal derfor være erfaren observatør for at gøre sig håb om at finde Merkur på ovennævnte tidspunkt.

Venus: Planeten kan stadig ses på morgenhimlen før solopgang. Først i begyndelsen af december vil Venus bevæge sig om på den anden side af Solen og således skifte fra morgenstjerne til aftenstjerne.

Mars: Kan fra august til oktober findes i stjernebilledet Jomfruen, hvorefter Mars i begyndelsen af oktober bevæger sig ind i konstellationen Vægten. Her vil den forblive indtil slutningen af oktober.

Jupiter: Kan kun iagttages på den tidlige aftenhimmel. Fra slutningen af august og til begyndelsen af november ligger Jupiter for tæt på Solen. Derefter kan den findes som en klar, hvid lysende stjerne på morgenhimlen.

Saturn: I indeværende periode er der meget gode muligheder for at iagttage denne planet. Den 19. august er Saturn i opposition til Solen og kan derfor ses hele natten som en klart lysende gullig stjerne.

Kometen spørger endnu

Den meget omtalte komet Swift-

Tuttle var i Jordens nærhed for et år siden, og den dukker op igen i år 2116. Af ret naturlige årsager, vil kun de færreste af os selvfølgelig få glæde af dette syn!

Men allerede når denne udgave af UFO-Nyt er læserne i hænde, vil der være mulighed for at se visse af dens efterladenskaber i vor del af solsystemet. Kometen Swift-Tuttle er nemlig ophavsmand til den store meteorsværme Perseiderne - eller Sct. Laurentius Tårer - der kan ses i august måned hvert år.

Kometen efterlader en mængde partikler i sin bane om Solen. Når Jorden i august måned passerer kometbanen, vil man som sædvanlig kunne se en mængde stjerneskud, når disse partikler brænder op i Jordens atmosfære.

Som det blev nævnt i UFO-Nyt nr. 1/93 er der en ret god mulighed for, at dette års meteorsværme kan blive en overvældende naturoplevelse. Det er kun et år siden, at kometen var tæt på Jorden, og der burde derfor være en større koncentration af partikler i dens bane, når kometkernen ikke er længere væk.

Størst chance for at se flotte stjerneskud har man i perioden 10.-14. august, men der kan sagtens observeres adskillige ekstra flotte stjerneskud helt frem til omkring 22. august.

Koncentrationen af stjerneskud vil udstråle fra stjernebilledet Perseus, der efter mørkets frembrud ses højt på himlen i nordøstlig retning.

Perseus befinder sig i nærheden af stjernebilledet Cassiopeia, der med sit karakteristiske udseende som et W, er kendt af de fleste.

Men læg UFO-Nyt væk i en fart og kom ud og kig i den forhåbentligt lune sommeraften. Amatørastronomer verden over vil med stor interesse observere og registrere årets Perseider. Selv om man ikke deltager i dette arbejde, kan man roligt gå uden for og nyde den ekstraordinære oplevelse, der er lagt op til.

Senere på året, i dagene omkring den 21. oktober, er der mulighed for at se særlig mange meteoror, idet Jorden passerer ind i meteorsværmen Orioniderne. Meteorerne synes at stråle ud fra stjernebilledet Orion. □

Solsystemets nye medlem

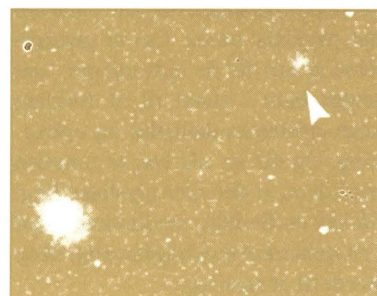
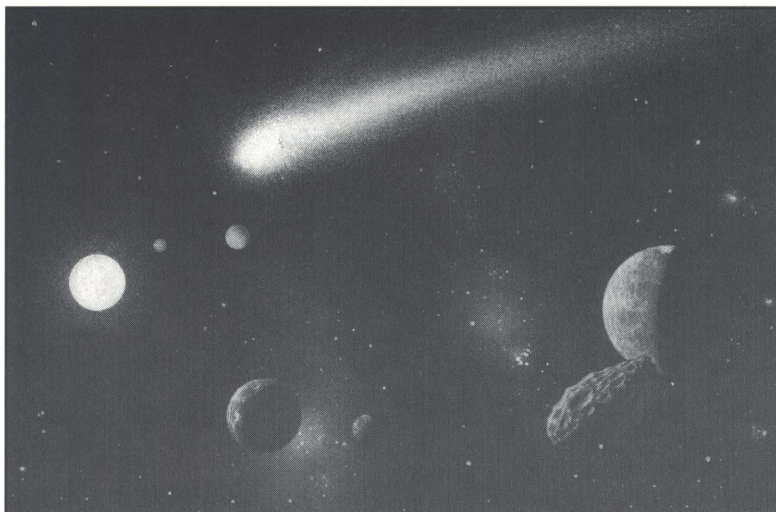
Mange astronomer har længe drømt om at finde større himmellegemer i solsystemets udkant, dvs. på den anden side af Pluto. De ydre uregelmæssige baner krydret med menneskelige fantasi har affødt håbet om at finde en 10. planet i solsystemet.

Planet X er endnu ikke fundet. Til gengæld har astronomerne David Jewitt (University of Hawaii) og Jane Luu (University of California) fundet et mindre objekt, som er blevet kaldt en "mini-planet". Den består formentlig af snavset is.

Fundet af 1992 QB1 tyder på, at mange nye opdagelser venter astronomerne i solsystemets afkroge. *Kim Møller Hansen*

KILDE:

Astronomy, December 1992

(Tegning:
Dezsö
Sternocsky)

Billede til
højre:
Billedet viser
(ved pilen) den
nye mini-pla-
net 1992 QB1.
(Foto: David
Jewitt/Univer-
sity of Hawaii)

KORT FORTALT

Aime Michel død

En af de "gamle veteraner" i fransk ufologi, Aime Michel, døde i 1992. Michel var en af pionererne inden for ufologien, og han beskæftigede sig specielt med teorierne om de "rette linier", som ufoerne skulle bevæge sig langs med. Ved at plote observationer ind på et kort, opdagede Michel, at ufohændelserne tilsyneladende forbandt forskellige steder gennem rette linier. Hans undersøgelser i 1950'erne blev opfattet som banebrydende, og de blev senere fulgt op af Jacques Vallee og andre. □

Per Andersen

KILDE: UFO Magazine, Vol 11, No. 6

Observation i Denby, Wales

Den 25. januar 1993 var fru Jones og hendes familie i hjemmet i det nordlige Wales. Klokken var 22.20, og det var en kold, klar nat med stjerner på himlen. Pludselig gjorde et af familiens medlemmer de andre opmærksom på et glødende objekt, der befandt sig lavt over jorden uden for huset.

Familien gik udenfor for bedre at kunne se fænomenet. De så et tallerkenformet objekt med en kuppel på toppen. Det svævede over nogle elledninger i nærheden. Rundt om objektets kant var mange farvede, blinkende lys. Et hvidt lys lyste fra bunden af fænomenet og hen til elledningerne.

Familien så på fænomenet i omkring 10 minutter, hvorefter fænomenet bevægede sig væk og ned bag nogle træer omkring 400 meter væk. De lagde mærke til, at fænomenet bevægede sig med uregelmæssige bevægelser, da det forsvandt. Der var ingen lyd. □

Per Andersen

KILDE: UFO Magazine, Vol. 11, No. 6

Film om Travis Walton

I foråret 1993 så en ny film dagens lys i USA, "Fire in the Sky" (Paramount). Den er bygget over det kontroversielle bortførelsestilfælde med Travis Walton. Sagen har været behandlet i UFO-Nyt flere gange.

I forbindelse med bortførelsen blev Walton angiveligt ramt af et energibundt fra ufoet. Det blev beskrevet, at det var så kraftigt som en granat, der eksploderede, og det kastede Walton omkring 3 meter gennem luften.

Under et TV-show for nylig hævdede kritikeren Philip Klass, at dette var et væsentligt faktum ved observationen, idet Walton efter bortførelsen blev undersøgt af to læger. De fandt ingen blå mærker, brændmærker eller nogen form for skade på Walton, hvilket man ellers skulle forvente efter en sådan behandling.

Samtidig blev området grundigt undersøgt efter hændelsen, og jorden på stedet var stadig dækket af grannåle. Hvis hændelsen var sket som beskrevet, så ville disse grannåle have været blæst væk eller brændt.

UFO-Nyt har tidligere forholdt sig særdeles skeptisk til den påståede bortførelse af Travis Walton.

I filmen er der da også lavet om på visse "detaljer". Bl.a. har man givet skuespilleren, der spiller Walton, blå mærker efter den hårdhændede behandling. Instruktøren syntes åbenbart ikke, at historien i sig selv var troværdig nok.

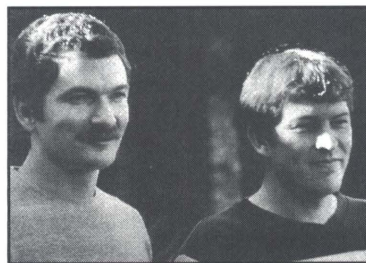
Det ser ikke ud til, at filmen "Fire

in the Sky" er på vej mod Oscarbelønninger. Der har været mange dårlige anmeldelser, fx: "Den nye de-fremmede-tog-mig film, Fire in the Sky, rejser en række foruroligende spørgsmål: Farver James Garner sine øjenbryn? Hvorfor er D.B.

Walton rammes af den kraftige lysstråle og suges ind i rumskibet.
(Foto: Fire in the Sky)

Sweeney med i film overhovedet? Hvad står D.B. for i det hele taget? Desværre var det nok ikke denne type spørgsmål, som forfatter Tracy Torme og instruktør Robert Lieberman havde i tankerne under optagelsen. Men spørgsmålene får tiden til at gå under denne nærkontakt af den

Virkelighedens Travis Walton (tv) sammen med vennen Mike Rogers.

søvndyssende slags. Ikke mærkeligt, at folk forlod filmen tidligt under en nylig prøveforestilling" (Portland Oregonian).

Eller:

"Forfatteren Tracy Torme begår dramatisk hari-kari ved at fokusere på de andre skovhuggeres besvær i stedet for Waltons oplevelser om bord på rumskibet. Instruktøren af

Travis Walton
vågner op i
rumskibet.
(Foto: Fire in
the Sky)

Fire in the Sky er Robert Lieberman, som har opnået størst succes med tv-serien "Gabriel's Fire" (dansk: I lovens skygge). Han er som den legendariske natsværm, når det drejer sig om flammer: Han kan ikke lade dem være, og hans karriere ser da også ud til at gå op i røg" (The Washington Post). □

Per Andersen

KILDE: SUN, maj 1993

Ufoer i Europa-Parlamentet

I februar måned i år var ufoerne til debat i Europa-Parlamentet. Det skete i udvalget for energi, forsk-

ning og teknologi, hvor den italienske socialist Tullio Regge præsenterede en rapport om iagttagelse af ufoer og en ide om skabelsen af et europæisk observationscenter for ufoer.

I den fremlagte rapport konkluderede man, at der var grund til nogen skepsis. 60% af iagttagelserne af uidentificerede flyvende objekter har kunnet forklares på en videnskabeligt tilfredsstillende måde, mens man for 39% vedkommende ikke har kunnet finde en fornuftig forklaring. 1% af beretningerne var simpelt hen løgn eller udslag af en livlig fantasi.

Tullio Regge henviste dog til, at luftvåbnene i adskillige lande foretager indsamlinger af observationer

af ufoer, men at det er militære hemmeligheder, hvad de faktisk finder ud af.

Det var ikke hans opfattelse, at Europa-Parlamentet skulle involveres i en ørkesløs debat og tage stilling for eller imod ufoer. Men det var hans mening, at Europa-Parlamentet skulle påtage sig rollen som politisk organ for at sikre, at befolkningerne får de rigtige informationer og "ikke bliver ofre for al slags mystifikation".

Nogle af udvalgsmedlemmerne var imod, men et flertal i udvalget fulgte formanden, den belgiske socialist Claude Desema, der anbefalede udarbejdelsen af en ny rapport om uforklarlige overflyvninger af EFs område.

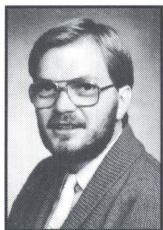
Den nye redegørelse eller betænkning er i øjeblikket under udarbejdelse i udvalget for energi, forskning og teknologi, og vil blive offentliggjort i løbet af efteråret.

Ufo-betænkningen vil derefter med italieneren Tullio Regge som ordfører være programsat til Europa-Parlamentets session i Strasbourg i perioden 15.-19. november 1993. En debat som vi i SUFOI vil følge med interesse. □

Ole Henningsen

En snak med ufolog fra Estland

AF PETER
NØRGAARD

Den 19. november 1992 på et kursussted syd for Århus mødtes Bo Nielsen og Peter Nørgaard med Igor Volke, ufolog fra Tallinn i Estland. Han præsenterede sig med to visitkort. Af det ene fremgik det, at han i det civile liv er administrativ chef for Tallinn Brand- og Redningskorps. På det andet kort stod der: AKRAK - Anomaalsete Keskkonnanahtuste Registratsiooni ja Analüüsi Komisjon! Oversat betyder det noget i retning af: Foreningen til undersøgelse og registrering af anormale fænomener, herunder ufoer. Igor Volge er næstformand i foreningen og koordinator af de forskellige aktiviteter

Hvad er AKRAK?

Igor Volke fortæller: "Det begyndte egentlig for 12 år siden, altså i 1980, som en undergrundsbevægelse. Det var ikke accepteret at beskæftige sig med disse emner, og mulighederne for at undersøge fænomenerne var små. Nu har vi ca. 40 aktive medlemmer, hvoraf de 6 udgør den daglige ledelse.

Vi dækker ret bredt og arbejder i forskellige retninger. Det er ikke kun ufoer, der har vores interesse. Vi har fire hovedområder:

1. Fænomener af enhver slags, som vi formoder har en naturlige

oprindelse, men som vi ikke ved nok om endnu, f.eks. kuglely, plasmafænomener osv. Ikke kun de der forekommer i naturen, men også de som udnyttes af teknologien og som påvirker menneskers dagligdag.

2. Fysiske fænomener, f.eks. poltergeist. Der har vi en del gode og spændende eksempler, som er undersøgt og har givet os lidt erfaring på området. I Justitsministeriet sidder der faktisk nogle officielle eksperter i poltergeist-fænomener. Vi har kontakt til eksperterne og tilkalder dem, hvis der er behov for det. De vil så tage over, undersøge og evt. komme med en konklusion i de enkelte tilfælde. Der er faktisk en

generel holdning i befolkningen om, at de bør undersøge den slags.

3. Ufoerne og astronomisk beslægtede emner. Det var egentlig der vi startede, men tidligere var der ikke nogen, der vidste, at vi registrerede den slags. For få observationer kom til vores kendskab, og for ikke at blive "arbejdsløse" kastede vi os over de tre andre områder.

4. De psykologiske aspekter. Hvad sker der i den menneskelige hjerne? Et område, som vi mener, er meget centralt for al videnskab, men som desværre er alt for lidt udforsket. AKRAK har gode psykologer at trække på, og det gør vi i en del tilfælde."

"Kan i godt dække så mange områder og bevare seriøsiteten?"

"Ja, vi kæmper hele tiden for at holde balancen, og via de specialister vi råder over, mener jeg, at det kan lade sig gøre. Måske vil der engang i fremtiden vise sig en forbindelse mellem flere af de områder, som vi arbejder med."

Gode kontakter og samarbejde

Igor Volge fortsatte: "Generelt er det mit indtryk, at offentligheden har en positiv opfattelse af AKRAK og vores arbejde, bl.a. pga. de gode kontakter til flere videnskabelige institutter, som dermed også tager os alvorligt. Ligesom vi har en fin kontakt til nyhedsmedieme.

Vi indsamler informationer om de mystiske hændelser og undersøger sagerne helt til bunds. AKRAK har som grundholdning, at de officielle myndigheder og videnskaben skal erkende, at der er mange ting, vi ikke kan forklare, og påtage sig ansvaret for at analysere og komme med teorier eller svar. Dem får vi så tilbage, og derefter giver AKRAK resultaterne videre til befolkningen og pressen i form af konklusioner og resumeer. Det fungerer fint, synes jeg.

Arbejdsvilkår før og nu

"Hvordan var vilkårene tidligere, før muren faldt?"

"Der er sket en positiv ændring gennem de sidste 3-4 år. Tidligere var disse emner ikke accepteret af systemet. Nu er vi ufologer imidlertid ved at få en ny 'fjende' - den såkaldte 'western way of life'. Forstået på den måde, at mange nu tænker mere på at gøre forretninger, tjene penge, markedskøkonomi, genopbygning og anskaffelse af materielle goder - end på de mere filosofiske og åndelige områder. Den større uafhængighed og åbenhed har således paradoksalt nok gjort det sværere for foreninger som AKRAK.

Tidligere måtte vi dog f.eks. mødes hemmeligt med andre ligesindede. KGB var på et tidspunkt interesseret i min person, men jeg bestræbte mig på ikke at vække opsigt på nogen måde. Det lykkedes, og jeg var aldrig i 'nærkontakt' med dem.

I dag ønsker AKRAK at introducere vestlige synspunkter og teorier på de områder, vi beskæftiger os med, men samtidig i et passende forhold til de fremherskende teorier i øst samt fra Rusland og vore egne naboer.

I dag uddanner vi selv vores folk, og jeg underviser f.eks. gratis en aften om ugen. Kurset er for alle interesserede unge i alderen fra 14-18, og de er selv med til at bestemme, hvilke områder vi skal ind på. Det sker med økonomisk støtte fra regeringen.

Vi får vores oplysninger fra mange instanser, så det er vigtigt, at de unge mennesker lærer at være omhyggelige i deres arbejde med disse emner, for meget bliver kommercialiseret."

Teorier

"Har I nogen favorit-teorier til forklaring af ufoerne?"

"Vi prøver at holde os neutrale og være bredt orienteret. Personligt holder jeg f.eks. meget af Jacques Vallees og Allen Hyneks bøger, deres tanker og teorier.

Andre i AKRAK arbejder en del med forskellige geo-biologiske teorier, og samarbejder bl.a. med nogle franske videnskabsfolk på dette område."

Observationer

"I 1990/1991 havde vi generelt mange nærobserverationer. I februar 1991 ved en sovjetisk ubådsbase/militærbase i Estland blev der om natten gjort flere nærobserverationer. De blev beskrevet på en sådan måde, at vi kom til at tænke på de mange trekant-formede objekter, der har været set i Belgien.

I 1992 har der ikke været helt så mange af den slags. De fleste har været ildkugler med en naturlig forklaring, og så har der været nogle få beskrivelser af tallerkenformede objekter, altså ufoer."

Den tid, vi havde til rådighed, var ved at være gået. Vi kunne lige nå at tage et billede og ønske god tur hjem til Estland. Igor Volke lovede at sende os nogle af deres observationsbetretninger, men de har pt. mangel på oversættere, der er gode til engelsk. □

*Peter Nørsgaard, Igor Volke og Bo Nielsen.
(Foto: Peter Nørsgaard)*

UTROLIGT

En kongelig nærkontakt

En engelsk ufoforsker fortæller følgende hændelse: "BUFORA fik en henvendelse fra en nigeriansk prins, der havde haft en mærkelig oplevelse. Da min svigersøn er fra Nigeria, mente de, at jeg var den helt rigtige at sende afsted til prinsen.

Selv om jeg var noget skeptisk, tog jeg alligevel af sted til prins Adetokunboh Odufunade i Shepherds Bush i London. Prinsen tog imod mig i en lang silkekåbe, som han havde uden på et par badebukser. Hans fingernegle var 5 cm lange.

Prinsen viste mig først en erklæring fra en specialist, der udtalte, at selv om han ikke havde nogen hjertefejl, så var der alligevel en uregelmæssighed ved hjertefunktionen. Dette var, sagde prinsen, mens han hamrede næven i bordet, fordi han siden sin fødsel i 1939 havde været i speciel kontakt med den anden "Gren af Livet i Universet". På hele menneskehedens vegne var han nemlig i kamp mod den "usynlige verden", der også syntes at omfatte ufoerne.

På dette tidspunkt spurgte prinsen mig, hvad jeg troede var formålet med menneskets eksistens på Jorden. Tjo, mennesket er her for at finde ud af, hvorfor mennesket er her, svarede jeg lidt lakonisk. Mennesket er her for at ARBEJDE, svarede prinsen. Alene for at ARBEJDE, ARBEJDE HÅRDT hele sit liv. Jeg spurgte så stille, hvad han lavede, hvortil prinsen svarede, at han havde været arbejdsløs de seneste 6 måneder.

Derefter foreslog prinsen, at vores blad, BUFORA Journal, skulle offentliggøre hans beretning i et 12 siders tillæg og samtidig lave et særtryk af nummeret i et oplag på 200.000 eksemplarer til distribution i Nigeria.

Eftersom dette er cirka 199.500 flere eksemplarer, end der normalt trykkes af vores blad, mente jeg nok, at bestyrelsen ville overveje det grundigt! Men for at slippe væk sagde jeg, at dette kunne godt lade sig gøre, hvis han selv betalte 50 øre pr. eksemplar. Mens prinsen regnede på dette, smuttede jeg ud af døren." □

Per Andersen

KILDE: UFO Magazine, Vol. 11, No. 6

Den dybere sammenhæng ved ufo-observationer

En canadisk ufogruppe har analyseret et stort antal lokale observationer, som man mener er "ægte ufoer". På baggrund af analyserne er

man kommet til følgende banebrydende konklusioner:

- 1) 40% af vidnerne havde en nær eller fjern slægtning inden for militæret.
- 2) 15% var blandede eller rene indianere.
- 3) 35% udviste "klassiske" bortførelsessymptomer som standard poltergeist aktiviteter. Psykologiske interviews udelukkede fejlagtige observationer.
- 4) I 60% af tilfældene forekom der UKM'er (uidentificerede kropsmærker). Mange mærker var ikke synlige i almindeligt lys, men kun ved ultraviolet lys. Selv om mærkerne nært kan forklares som mindre læsioner og stødmærker, betyder sammenhængen med bortførelser og observationer, at nogle af dem kan være lavet af en udenjordisk intelligens.

Ja, ja, man kan i hvert ikke anklage den canadiske gruppe UFORIC for manglende fantasi eller evner til at se specielle sammenhænge i alt. □

Per Andersen

KILDE: UFO Magazine, Vol 11, No 6

Forvirring i luften

I maj 1987 satte den 19-årige Mathias Rust sit Cessna privatfly ned på Den Røde Plads. Han havde ved højlys dag overfløjet mere end 600 km sovjetisk territorium.

Siden da har man undret sig over, hvad det sovjetiske flyvevåben egentlig foretog sig. Men nu undrer man sig ikke mere. Pravda har offentliggjort uddrag af samtaler fra det sovjetiske flyvevåbens centalkommando. Nedenstående samtale fandt sted mellem to højtstående officerer, da Rust' fly viste sig på radarskærmen:

Generalløjtnant Y. Brazhnikov: "Alexandr Ivanovich, vi må bestemme os nu. Vi må rapportere det. Hvad er det - fugle, et vejrfænomen, eller noget der skal skydes efter?"

Generalmajor Alexandr Gukov: "Jeg kan ikke rapportere endnu."

Y.B.: "Men der må besluttet noget."

A.G.: "Jeg kan ikke bestemme mig. Vores radar kan ikke identificere det. Jeg tvivler på, at det var et vejrfænomen, med den fart."

(Efter en pause) A.G.: "General Gukov rapporterer...Vores konklusion er, at det er et vejrfænomen."

Y.B.: "Men Alexandr Ivanovich, du modsiger dig selv! For to minutter siden sagde du, at det ikke kunne være et vejrfænomen."

A.G.: "Man har taget en beslutning - vi må bestemme det."

Y.B.: "Hold op, tænk på, hvordan der er mod nord og i Trans-Baikal - flyver gæs i lang tid?"

A.G.: "Ja, i Leningrad besluttede man, at det var fugle."

Y.B.: "Der kan du jo se, og du siger, det er et vejrfænomen. Hvordan skulle det kunne ses på en så skyet baggrund? Ser meget tvivlsomt ud."

A.G.: "Vi bør tilslutte os dem i Leningrad og vise solidaritet (griner). Men der er noget, jeg studser over. Fugle flyver nordpå i foråret. Men det her kommer FRA nord."

Y.B.: "Jeg tror stadig, vi må konkludere, at det var gæs. Så Alexandr Ivanovich, det skal være fugle."

A.G.: "Javel. Lad det være det. Javel."

Af denne lille historie kan vi lære, at den gamle grundsætning "øjnene ser, hvad de vil se", ikke alene gælder for enkeltpersoner, men også for hele organisationer, der råder over den største ekspertise og det mest avancerede udstyr. Noget vi skal være MEGET opmærksomme på i ufo-sammenhæng. □

Hans Schjærmann

KILDE: Newsweek, 6. juli 1992

Ikke alt fra himlen er af det gode

Dette måtte Denise Bisson sande for nylig. Hun er pensionist og bor i en forstad til Paris. En dag i juli måned fik hun en barsk oplevelse lidt ud over det sædvanlige, da en frossen mand faldt ned i hendes baghave. Man formoder, at han var blind passager på et fly og havde gemt sig i det lille rum, hvor landingshjulene frækkes op under flyvningen. Man regner derfor med, at han er død af iltmangel og kulde, inden han faldt ud. Temperaturen i 10-12 kilometers højde er normalt minus 40-45 grader. □

Ole Henningsen

KILDE: dagspressen, den 10. juli 1993

Næste nummer:

UFO-Nyt nr. 4 udkommer omkring den 15. november.

I dette nummer offentliggøres nye computerfotografiske analyser af kendte danske ufo-fotos. Artikler, læserbreve m.m. sendes til redaktionen senest den 2. oktober.